

ប្រវត្តិ



វត្តនីត្រោងចំណ

ហៅគល់ទទឹង





ISBN-13: 978-99950-523-0-0



9 789996 352300

**ISBN-13: 978 - 99950 - 523 - 0 - 0**

ផលិតដោយ : សារព័ត៌មាន គឿសប៉ែម

ស្រាវជ្រាវនិពន្ធ និងរចនា : លោក ហួត សម្បត្តិ

សហការស្រាវជ្រាវ : លោកគ្រូអាចារ្យ ហង់ វិបុល

លោក ទុំប៉ែន វីរៈវិទូ

កំណែអក្ខរាវិរុទ្ធ : ឯកឧត្តមបណ្ឌិត ជួន ជីវិន

លោកវរសេនីយ៍ឯក ជឹម សុភុណ្ណា

លោក ស៊ាង សុវណ្ណ

រូបថត : សាន សេរីវុឌ្ឍ

រចនាត្រួតពិនិត្យ : យុន សុវណ្ណវិទូ

រក្សាសិទ្ធិ : វត្តនិក្ខេបធានី ហៅគល់ទទឹង





វត្តនិក្ខាធានី លាគល់ទទឹង



# អារម្ភកថា

សៀវភៅដ៏តូចប្រឡឹងដែលអស់លោកអ្នក ពុទ្ធបរិស័ទ កំពុងថ្នាក់ថ្នម នៅក្នុងដៃនេះ គឺជាប្រវត្តិពិស្តាររបស់វត្តនិគ្រោធរ័ន ហៅគល់ទីទីង។ ជីវប្រវត្តិ វត្តនិគ្រោធរ័ន ហៅគល់ទីទីងនេះ ត្រូវបានរៀបរៀងឡើងក្នុងពេលដ៏ខ្លី ទៅតាម កំណត់ត្រារបស់ ព្រះគ្រូចៅអធិការ ព្រះធម្មាចារ្យមេត្តាបាណា ទឹម សៀត ព្រម ទាំងបទសម្ភាសន៍ជាមួយ នឹងលោកយាយ លោកតា ដែលមានការចងចាំនូវ ប្រវត្តិ នៃការកើតវត្តនេះ។ បើបើកស្តុកតាងមួយចំនួនបានបាត់រូបទៅហើយ តែ ការអះអាងដូចគ្នារបស់លោកយាយ លោកតា ដែលមានវ័យលើសពី៦០ឆ្នាំ ឡើងទៅ គឺអាចយកជាការបានថា រឿងរ៉ាវប្រវត្តិនេះ គឺពិតយ៉ាងដូច្នេះមែន។

ឆ្លៀតក្នុងឱកាសនេះដែរ ខ្ញុំបាទម្ចាស់សំណេរ សូមសំដែងនូវកត្តញ្ញតា ធម៌ ចំពោះព្រះគ្រូចៅអធិការ ព្រះធម្មាចារ្យមេត្តាបាណា ទឹម សៀត ដែលបាន ផ្តល់ឱកាសដល់ខ្ញុំបាទបានសិក្សាស្រាវជ្រាវនូវប្រវត្តិ វត្តនិគ្រោធរ័ន ហៅគល់ ទីទីង គ្រាន់ទុកឱ្យមនុស្សជំនាន់ក្រោយ បានសិក្សាស្រាវជ្រាវបន្ត និងថ្លែង អំណរគុណ ចំពោះលោកគ្រូអាចារ្យ ហង់ វិបុល និងអ្នកម្តាយធម៌លោកស្រី កែវ មុនីចិន្តាដែលបាននាំខ្ញុំបាទឱ្យស្គាល់វត្តនេះ។ លោក ទុំប៉ែន វីរៈវិទូ អនុប្រធាន

នាយកដ្ឋានព័ត៌មាន វិទ្យាស្ថានស្តង់ដាជាតិ នៃក្រសួងឧស្សាហកម្មរ៉ែ និង  
ថាមពល ដែលបានចំណាយពេលវេលា ពិនិត្យវាយតម្លៃខ្លឹមសារចំពោះបទ  
និពន្ធនេះ។

ជាពិសេសកូនសូមអរគុណដល់លោកឪពុក ហួត ចន អ្នកម្តាយ ញ៉ែម យា  
ដែលបានផ្តល់កំណើតដល់កូន បីបាច់ថែរក្សា ព្រមទាំងឧបត្ថម្ភឱ្យកូនបានរៀន  
សូត្រ និងអរគុណដល់លោកគ្រូ អ្នកគ្រូ ទាំងអស់ដែលធ្លាប់បានបង្ហាត់បង្រៀន  
ដល់ខ្ញុំបាទ ឱ្យមានចំណេះវិជ្ជាអាចប្រកបរបរជីវិតរហូតដល់បច្ចុប្បន្ន។

សូមអរគុណ ឧត្តមភរិយា និងកូនសំឡាញ់ទាំងបីនាក់ ដែលបានផ្តល់ឱកាស  
និងបង្គុលក្ខណៈងាយស្រួលគ្រប់បែបយ៉ាងដល់ស្វាមី និងឪពុក បានសិក្សាស្រាវ  
ជ្រាវផលិតស្នាដៃនេះឡើង។

ហួត សម្បត្តិ

## មាតិកា

|                                                          |    |
|----------------------------------------------------------|----|
| ~ឈ្មោះ និងប្រវត្តិទីតាំង .....                           | ៩  |
| ~ការកកើត និងការរលត់រលាយ .....                            | ១៥ |
| ~កំណើតថ្មីនៃអាស្រមនិក្រោធវ័ន ហៅគល់ទីទីង .....            | ១៩ |
| ~វត្តកំផែងក្រុងបាត់តំបង                                  |    |
| ថ្ងៃពង្រីក ថ្ងៃពិសាខ ព.ស ២៥៣៨ គ.ស ១៩៩៥ .....             | ២៩ |
| ~ថ្ងៃ១០កើត ថ្ងៃពិសាខ ព.ស២៥៣៨ ឆ្នាំ១៩៩៥                   |    |
| អាស្រមនិក្រោធវ័ន ហៅគល់ទីទីង .....                        | ៣៣ |
| ~ពូជល្អដាក់ចុះដុះឡើង .....                               | ៣៥ |
| ព្រះធម្មាចារ្យមេត្តាបាលោ ទីម សៀត .....                   | ៣៦ |
| ជីកទឹក នឹកដល់ប្រភព ជ្រកម្លប់ នឹកដល់អ្នកដាំ .....         | ៣៩ |
| ម្ហូបច្បាប់មិនបាច់យីហោរ របស់ល្អមិនបាច់ផ្សព្វផ្សាយ .....  | ៤០ |
| ~រូបភាពសមិទ្ធផលនានា ក្នុងវត្តនិក្រោធវ័ន ហៅគល់ទីទីង ..... | ៤៣ |
| ~រចនាសម្ព័ន្ធរៀបចំគ្រប់គ្រង .....                        | ៧១ |



## ឈ្មោះ និងប្រវត្តិទីតាំង

វត្ត ទីកន្លែងដែលព្រះសង្ឃគង់នៅចាំព្រះវស្សា រៀន និងបង្រៀនព្រះធម៌  
រឺនិយម ឬជាកន្លែងអ្នកមានសន្តានចិត្តជ្រះថ្លាចំពោះព្រះពុទ្ធសាសនា  
ទៅគោរពបូជា

និគ្រោធន៍ ដើមជ្រៃ

វ័ន ព្រៃ

គល់ ប៉ែកខាងក្រោមនៃដើមឈើ នៅជាប់នឹងដីហើយនឹងឫស

ទទឹង ប្រវែងផ្នែកខាងខ្លី

វត្តនិគ្រោធន៍ ហៅគល់ទទឹង គឺព្រះតេជគុណ កូវឈន ជាអ្នកប្រទាន  
ឈ្មោះនេះឱ្យ។ ព្រះសង្ឃអង្គនេះ គឺជាព្រះគ្រូចៅអធិការដំបូងគេបង្អស់ដែលបាន  
ប្តូរឈ្មោះអាស្រម “គល់ទទឹង” មកជាអាស្រម “និគ្រោធន៍” ហើយព្រះអង្គក៏ជា  
ស្ថាបនិកដំបូងគេដែលប្រែក្លាយអាស្រម និគ្រោធន៍ ហៅគល់ទទឹងនេះ ឱ្យទៅ  
ជាវត្តអារាមដែរ “ថេរិការបស់ព្រះតេជគុណ យី ទិត”។ ខាងក្រោមនេះជាដំណើរ  
ប្រវត្តិ វត្តនិគ្រោធន៍ ហៅគល់ទទឹង។

វត្តនិគ្រោធន៍ ហៅគល់ទទឹង កាលពីដើមឡើយ ទីនេះពុំមែនជាវត្ត





ហើយក៏ពុំមែនជាដឹកនាំសិទ្ធិបុគ្គលណាម្នាក់ដែរ។ ទីនេះ គឺជាទីទួលមួយឆ្នូត ដែល  
មានបឹងពីរអមសងខាង ជាកន្លែងសម្បូណ៌ទៅដោយដើមឈើធំៗ ជាពិសេស  
គឺដើមជ្រៃ និងពពួកសត្វស្លាប “បក្សា បក្សី ពនេចរ” រកត្រីជាអាហារប្រមូលផ្តុំ  
គ្នានៅទីនោះនាពេលយប់ៗ ទីទួលមួយឆ្នូតនេះ បានក្លាយទៅជាទីតាំងមួយយ៉ាង  
សមរម្យសម្រាប់អ្នកស្វែងរកកន្លែងស្ងប់ស្ងាត់ ក្នុងការប្រព្រឹត្តិបដិបត្តិធម៌សមាធិ  
កម្មដ្ឋាន។ ជាញឹកញាប់ទីនេះ មានយាយដី តាដី និងព្រះសង្ឃធុតង្គ មកពីគ្រប់  
ខេត្តក្រុងក្នុងព្រះរាជណាចក្រ មកប្រព្រឹត្តិបដិបត្តិធម៌ សមាធិកម្មដ្ឋានឥតជាប់។  
ព្រោះកន្លែងនេះគ្របដណ្តប់ដោយដើមឈើត្រឈឹងត្រឈៃត្រជាក់ស័ក្តិសមជា  
អាស្រម ហាក់បីដូចជានៅកណ្តាលព្រៃភ្នំមួយយ៉ាងដូច្នេះដែរ។

សភាពស្ងាត់ជ្រងុំនៅទីនេះ ជំនួសមកវិញនូវសំឡេង បក្សាបក្សី តូចធំ  
យំដដែកគ្នាខៀវខៀវ លាយទំនងសំឡេងរីករាយយំទំលាក់ខ្លួនពីចុងឈើ នៅ  
ពេលថ្ងៃចាក់រសៀល។ ពេលយប់វិញស្ងាត់ជ្រាប មានតែសំឡេងសត្វ ម្សៅម  
ទីទុយ តូក ខ្លែងស្រាក លលកខ្មោច ជាសត្វពនេចរ រកស៊ីពេលយប់បញ្ចេញ  
សំឡេងគួរឱ្យព្រឺខ្លាចតែប៉ុណ្ណោះ។

កន្លែងនេះពុំសូវមានមនុស្សណាហ៊ានឆ្លងកាត់ឡើយ ក្រៅពីអ្នកមាន  
បំណងខាងប្រព្រឹត្តិបដិបត្តិធម៌ សមាធិកម្មដ្ឋាន តាមគន្លងព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធព្រះ

បរមគ្រូនៃយើងនោះទេ។ ជាកន្លែង ដែលអ្នកមកធ្វើសំណាក់ធម៌ទាំងអស់ តែងតែបន្សល់ទុកនូវខ្លួនតូចៗ ដែលខ្លួនបានកសាងទុក ឱ្យអ្នកមកសំណាក់ធម៌ក្រោយៗទៀត បានស្នាក់អាស្រ័យ និងកសាងបន្ថែមជាបន្តបន្ទាប់ ហាក់បីដូចទៅនឹងពួកជនជាតិភាគតិច ដែលរស់នៅតាមតំបន់ភូមិភាគឦសានប្រទេសអាស្រ័យផលដំណាំតាមរដូវកាលរបស់ខ្លួនយ៉ាងដូច្នេះដែរ។ នោះហើយដែលអ្នកស្រុកបានហៅទីនេះ ថាអាស្រម “ព្រៃជ្រៃ” មានខ្លឹមសារជាបាលីថា អាស្រម “និក្រោធវ័ន”។ “ភាពខុសគ្នារវាងខ្លួនអ្នកធ្វើសំណាក់ធម៌ និងខ្លួនរបស់ជនជាតិភាគតិចនៅត្រង់ថា ខ្លួនរបស់ជនជាតិភាគតិចទាំងនោះ ដែលទុកចោលហើយ គឺពុំមានអ្នកណាហ៊ានទៅស្នាក់នៅតាមក្រោយទេ”។

### “គល់ទទឹង” មានព្រឹត្តិការណ៍យ៉ាងដូចម្តេច?

បើយោងប្រសាសន៍តាមការរង់ចាំរបស់ចាស់ៗ ដែលខ្ជិលកត់ត្រាទុកបានឱ្យដឹងថា បានជាហៅថា “គល់ទទឹង” ពីព្រោះកាលនោះ មានឈើមួយដើមធំលំបាកាត់ទទឹងអូរមួយ ដែលនាំទឹកឆ្លងទៅមក រវាងបឹងខ្វែង និងបឹងអូរក្រហម។

ឈើដ៏ធំនេះបានក្លាយទៅជាស្ពានសម្រាប់អ្នកមកធ្វើសំណាក់ធម៌ឆ្លងពីទួលម្ខាងទៅទួលម្ខាងទៀត ហើយក៏ជាស្ពាន ដែលអ្នកស្រុកធ្វើដំណើរឆ្លង

កាត់ក្នុងការប្រាស័យទាក់ទងពីភូមិមួយទៅភូមិមួយដែរ។ គល់ឈើ ដែលរលំកាត់  
ទទឹងអូរនេះបានបាត់ជាន់ នៅឆ្នាំ១៩៧៩ ក្នុងអំឡុងពេល ដែលទាហានរដ្ឋា  
ភិបាល សាធារណរដ្ឋខ្មែរ របស់លោកសេនាប្រមុខ “លន់ នល់” បានយកវត្ត  
និគ្រោធវ័ន ហៅគល់ទទឹង ធ្វើជាបន្ទាយ។ លោកតា ឈៀ គុន ជាគណៈកម្មការ និង  
ពុទ្ធបរិស័ទចំណុះជើងវត្តរស់នៅក្នុងភូមិកោះក្របី សង្កាត់ព្រែកថ្មី ខណ្ឌមានជ័យ រាជធានី  
ភ្នំពេញបានឱ្យដឹងថា គល់ឈើដែលរលំកាត់ទទឹងអូរនេះ គឺស្ថិតនៅត្រង់ព្រះរតនៈចេតិយ៍នេះ  
ឯង។ នៅខាងលិចគល់ទទឹងនេះ ចម្ងាយប្រហែលជាប្រាំពីររយម៉ែត្រ ក៏មាន  
ដើមព្រីងមួយដើមធំ រលំកាត់ទទឹងបីដងខ្លីងដែរ គេនាំគ្នាហៅថា ព្រីងរលំ។ តាគ្នា  
រហូតមក ហើយពាក្យថា ព្រីងរលំនេះ បានក្លាយទៅជាឈ្មោះរបស់ភូមិមួយ  
ដែលស្ថិតនៅទិសខាងលិចជាប់នឹងវត្តនេះ គឺឈ្មោះភូមិ “ព្រីងរលំ”។ អ្នកស្រុក  
តែងតែប្រាប់ទៅដល់អ្នកដែលមករកប្រព្រឹត្តិបដិបត្តិធម៌ សមាធិកម្មដ្ឋាន នៅ  
អាស្រម “ព្រៃជ្រៃ” ឱ្យធ្វើដំណើរតាមផ្លូវលំមួយនោះទៅ ហើយបានជួបនឹងគល់  
ឈើមួយដើមដែលរលំកាត់ទទឹងបីដងនៅទិសខាងលិច នឹងបានជួបប្រទះឃើញ  
ខ្ទមអ្នកដែលមកប្រព្រឹត្តិបដិបត្តិធម៌ សមាធិកម្មដ្ឋានមុន។ ហើយ។ តំណរតមក  
ក៏នាំគ្នាហៅថា អាស្រម “ព្រៃជ្រៃ គល់ទទឹង” ឬ អាស្រម “និគ្រោធវ័ន ហៅ  
គល់ទទឹង ជាឈ្មោះប្រជាប្រិយដែលអ្នកស្រុកហៅតាគ្នា។ អាស្រមនេះស្ថិត

នៅក្នុងភូមិកោះក្របី ឃុំព្រែកថ្មី ស្រុកកៀនស្វាយ ខេត្តកណ្តាល។ បច្ចុប្បន្ន រាជរដ្ឋាភិបាលបានកាត់បញ្ចូល ភូមិកោះក្របី មកនៅក្រោមការគ្រប់គ្រងរបស់ រាជធានីភ្នំពេញ ដូច្នេះ វត្តនេះ គឺស្ថិតនៅភូមិកោះក្របី សង្កាត់ព្រែកថ្មី ខណ្ឌ មានជ័យ រាជធានីភ្នំពេញវិញ។ នៅច្រើនខាងក្រោយភូមិកោះក្របី ចម្ងាយពី ភូមិប្រមាណ១.២០០ម៉ែត្រ។ អមទៅដោយបឹងធំៗពីរ បឹងមួយនៅជាប់ជ្រុង ខាងជើងហៅថា បឹងច្រកក្រហម មានទំហំធំល្វឹងល្វើយ ក្នុងរដូវវស្សាមើល ឃើញសុទ្ធតែទឹក ចំណែកនៅជាប់ជ្រុងខាងត្បូងវិញ មានបឹងមួយទៀតហៅថា បឹងខ្វែង។ បឹងខ្វែងលាតសន្ធឹងតាមបណ្តោយ ភូមិកោះក្របីទៅទល់នឹងភូមិចំ ពុះភ្នែក។

អាស្រម “និគ្រាធវ័ន ហៅគល់ទទឹង” បានក្លាយមកជាវត្តអារាមពេញ លក្ខណៈច្បាប់ និងប្រើប្រាស់ឈ្មោះ “និគ្រាធវ័ន ហៅគល់ទទឹង” ជាផ្លូវការ នា អំឡុងឆ្នាំ១៩៩២ ក្នុងពុទ្ធសករាជ២៤៩៦ តាមសេចក្តីប្រកាសរបស់សម្តេចព្រះ សុមេធាធិបតីដេវតាញាណោ ជួន ណាត ក្រោមការដឹកនាំអំពីព្រះសង្ឃ ព្រះ នាម កូវ ឈន ព្រះនាម សុខ និងលោកតា បាសាក់។ ក្រៅពីនោះមានភិក្ខុ សាមណេរ ពីរឃុំអង្គប៉ុណ្ណោះ ហើយព្រះអង្គ កូវ ឈន បានរក្សាទុកឱ្យនៅមាន ខ្ទមជាអាស្រមសម្រាប់ព្រះសង្ឃ ជួនដី តាដី រៀនធម៌ សមាធិកម្មដ្ឋានដដែល។

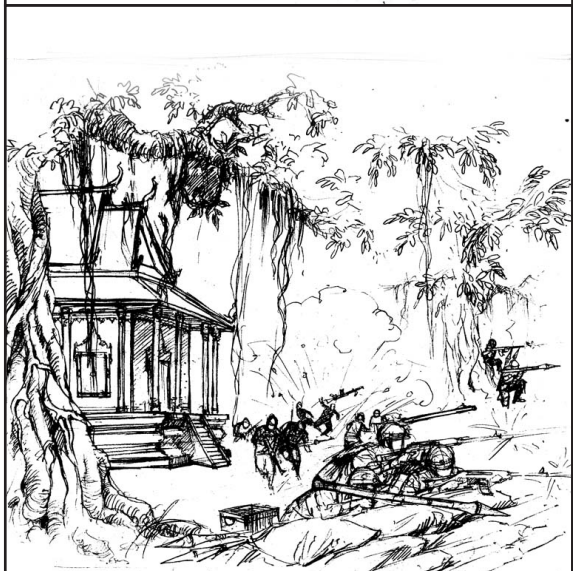
## ការកកើត និងការលេចមកវិញ

ក្រោមការវិវត្តន៍ប្រែប្រួលរបស់ព្រះគ្រូចៅអធិការ ភិក្ខុ សាមណេរ យាយដី តាដី និងពុទ្ធបរិស័ទចំណុះជើងវត្ត បានប្រែក្លាយអាស្រម ដែលកសាង ឡើងពីឧបស្ស័រ ឧបស្ពឺកឆ្នោត ជន្លល់សសរពីកូនឈើតូចៗ មានភាពរកតរកូត ឱ្យទៅជាទីអារាមដ៏សមរម្យ នៅលើទីទួលមួយឆ្នូត មានទំហំផ្ទៃដីប្រមាណតែ ១២០ គុណនឹង ៨០ម៉ែត្រ (១២០ X ៨០ម៉ែត្រ) នៃចន្លោះបឹងពីរ នាឆ្នាំ១៩៥២ ក្នុងពុទ្ធសករាជ២៤៩៦ ជាកន្លែងបម្រើឱ្យវិស័យសាសនា សម្រាប់ព្រះសង្ឃ ដូនដី តាដី រៀនសូត្រព្រះធម៌ ធ្វើសមាធិកម្មដ្ឋាន បានរយៈពេលតែ២៣ឆ្នាំប៉ុណ្ណោះ (ពីឆ្នាំ១៩៥២ ដល់ឆ្នាំ១៩៧៥)។ នៅឆ្នាំ១៩៧៥ ប្រទេសកម្ពុជា បានធ្លាក់ចូល ក្នុងភូមិភាគសង្គ្រាមស៊ីវិល។ រដ្ឋាភិបាលសាធារណរដ្ឋខ្មែរ របស់លោកសេនា ប្រមុខ លន់ នល់ បានយកវត្តនិគ្រាធវ័ន ហៅគល់ទីទីនេះ ធ្វើជាបន្ទាយ ទាហាន ការពារក្រវ៉ាត់ក្រុង ទប់ទល់នឹងការរុលរុលកាន់កាប់រាជធានីភ្នំពេញ ពីសំណាក់កងទ័ពរំដោះជាតិ ទ័ពព្រៃខ្មែរក្រហម។ វត្តនិគ្រាធវ័ន ហៅគល់ទីទីនេះ បានក្លាយទៅជាទីតាំងប្រយុទ្ធយ៉ាងយោឈោយ៉ាងរវាងកងទ័ពក្នុងភាគីដើម្បីទាំងពីរ។ សមិទ្ធផលក្នុងវត្ត ត្រូវបានបំផ្លាញខ្ទេចខ្ទីអស់គ្មានសល់ ដោយសារគ្រាប់រ៉ុកក្រើត





ការកកើត និងការ  
បំផ្លិចបំផ្លាញដោយសង្គ្រាម



ដែលគេផ្លាស់ផ្គត់ផ្គង់ដាក់គ្នាទៅវិញទៅមក ដើមឈើ តូច ធំកុដិ សាលា រោង  
ឧបោសថ តូបយាយដី តាដី និងសំណង់ផ្សេងៗ បានចាប់ចេះបែកបាក់អស់។

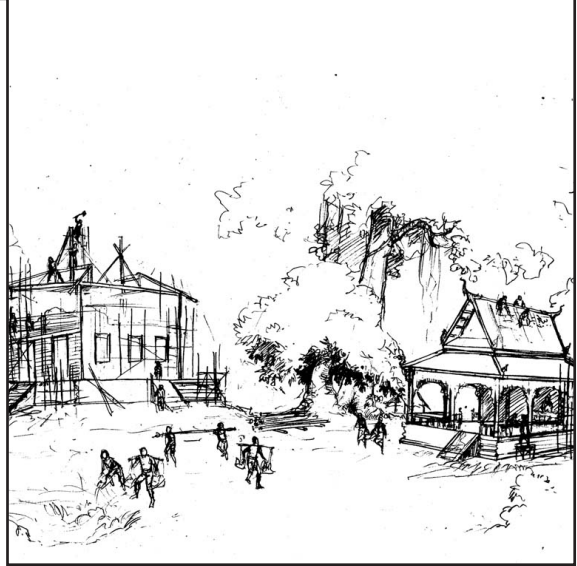
បន្ទាប់ពីកងទ័ពរំដោះជាតិ ទ័ពព្រៃខ្មែរក្រហម ទទួលបានជ័យជម្នះលើ  
កងទ័ពរដ្ឋាភិបាល សាធារណរដ្ឋខ្មែរ នៅថ្ងៃទី១៧ ខែមេសា ឆ្នាំ១៩៧៥។ កងទ័ព  
រំដោះជាតិ ទ័ពព្រៃខ្មែរក្រហម បង្កើតបានជារដ្ឋាភិបាលមួយឈ្មោះថា “កម្ពុជា  
ប្រជាធិបតេយ្យ” ដឹកនាំប្រទេសពីឆ្នាំ១៩៧៥ ដល់ឆ្នាំ១៩៧៩។

ក្នុងអំឡុងឆ្នាំ១៩៧៥ ដល់ឆ្នាំ១៩៧៩ គឺជាឆ្នាំដែលប្រជាជនកម្ពុជា  
មានវ័យលេសពី៤៥ឆ្នាំឡើងទៅ (គិតត្រឹមឆ្នាំ២០១៣) នៅចុងចាំថា អ្នកដឹកនាំ  
ប្រទេសនាសម័យនោះ បានបំផ្លិចបំផ្លាញប្រទេស និងប្រជាជាតិខ្លួនឯងដល់បូស  
គល់ (អំពើប្រល័យពូជសាសន៍ឯង ការលុបបំបាត់ចោលខ្សែសង្គមកិច្ចជាតិ  
និងជំនឿសាសនា...។ល។) វត្តនិគ្រាធវ័ន ហៅគល់ទទឹង ត្រូវបានក្លាយទៅជាទី  
រហោថានដែលពុំមានអ្នកណានឹកនាដល់។

“ស៊ីមានសត្រូវជាបណ្ឌិត កុំសេពគប់មិត្តជាពាលខ្មៅ”



សំណល់ពីសង្គ្រាម អគាររ៉ែកបាក់  
រណ្តៅគ្រាប់ឆ្នោត និងការកសាងឡើងវិញ



## កំណើតថ្មីនៃអារម្ភមនិក្រោធនៃ ហៅគល់ទី១

ថ្ងៃទី៧ ខែមករា ឆ្នាំ១៩៧៩ ជាថ្ងៃកំណើតទី២ របស់ប្រជាជនកម្ពុជា របបកម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យ “ប៉ុល ពត” ត្រូវបានដួលរលំ រដ្ឋាភិបាលថ្មីមួយ ត្រូវបានបង្កើតឡើងសារជាថ្មី ឈ្មោះថា “សាធារណរដ្ឋប្រជាមានិតកម្ពុជា”។

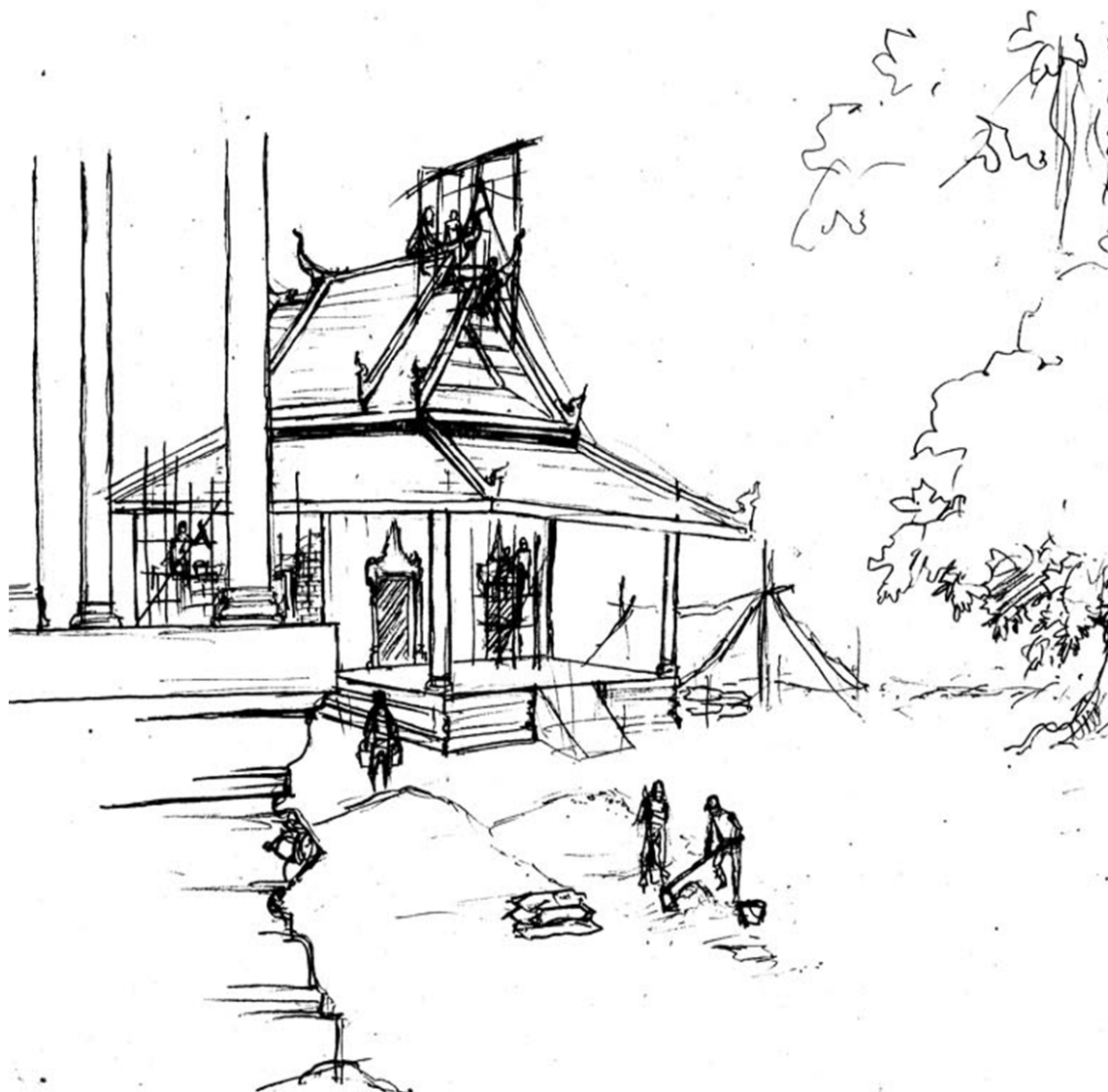
ប្រជាជនកម្ពុជា ទទួលបានមកវិញនូវសិទ្ធិនៃការរស់រានមានជីវិត សិទ្ធិក្នុងការជឿលើជំនឿសាសនា។ ព្រះពុទ្ធសាសនាត្រូវបានប្រកាសថា ជាសាសនា របស់រដ្ឋក្នុងរដ្ឋធម្មនុញ្ញ។ វត្តអារាមនានា ដែលត្រូវបានបំផ្លាញក្នុងសង្គ្រាម និងក្នុងរបបទម្លាក់តសាសនា ត្រូវបានជួសជុលឡើងវិញ ហើយបានបំប្លែងកូនចៅប្រជាពលរដ្ឋដែលមានសទ្ធាជ្រះថ្លាចំពោះព្រះពុទ្ធសាសនាឱ្យក្លាយជាភិក្ខុសាមណេរ ព្រះសង្ឃ ដើម្បីគង់នៅចាំព្រះវស្សា រៀន និងបង្រៀន ព្រះធម៌វិន័យតាមក្តីប្រាថ្នា។

រវាងឆ្នាំ១៩៧៩ ដល់ឆ្នាំ១៩៨២ អតីតទីតាំងវត្តនិក្រោធនៃ ហៅគល់ទី១ ពុំទាន់មានជន្មានុជនណានឹកនាដល់ដែរ។ សំណល់សល់ពីសង្គ្រាម នៅទីនោះ មានតែពាងឧបោសថបែកបាក់មួយខ្នង ដើមអង្កត់ខ្មៅមួយដើម ដើមអំពិលពីរដើម និងដើមគគីមួយដើមប៉ុណ្ណោះ ក្រៅពីនោះ គឺជារណ្តៅគ្រាប់ផ្លោង។

រដ្ឋវិស្សា នៅកន្លែងអាស្រមនោះ មានទឹកហូរពីទន្លេតាមព្រែកនានា ហូរចាក់ចូលបឹងច្រកក្រហម ពេញហៀរលិចធ្វើឲ្យសត្វតូចធំតមកជ្រកកោន រកសេចក្តីសុខក្នុងទីទួលនេះ ហើយទីនោះមានពស់ត្បាល់មួយយ៉ាងធំ បានកសាង អាណាចក្ររបស់ខ្លួននៅដំបូកដែលគេ គរដី ធ្វើជាកសិណ សម្រាប់ពិចារណា អង្គុយសំណាក់ធម៌ ធ្វើសមាធិកម្មដ្ឋាន។

ពីឆ្នាំ១៩៨២ ដល់ឆ្នាំ១៩៩៣ ទើបមានយាយដី តាដី ដែលធ្លាប់ស្គាល់ ទីនេះ មកសាងសង់តូបតូចៗ ដើម្បីប្រព្រឹត្តិបដិបត្តិព្រះធម៌វិន័យជាបណ្តើរៗ និង ជាបន្តបន្ទាប់ បានធ្វើឲ្យទីនេះក្លាយជាអាស្រមឡើងវិញ ហើយមានអ្នកមក ប្រព្រឹត្តិបដិបត្តិធម៌ សមាធិកម្មដ្ឋានឥតដាច់ ប៉ុន្តែពុំទាន់ត្រូវបានទទួលស្គាល់ អាស្រមនេះតាមលក្ខណៈច្បាប់នៅឡើយទេ។ ឆ្នាំ១៩៩២ អាស្រមនិគ្រោធវ័ន ហៅគល់ទីទីង មានដូនដីមួយក្រុម បានមកសង់តូបតូចៗ បួនប្រាំតូប នៅធ្វើ សំណាក់ធម៌ តពីដើមមកវិញ ដោយសេចក្តីស្ងប់ស្ងាត់។ ពេលនោះមានដូនដី យស់ ណា កាន់សីល១០ ជាប្រធាន ដឹកនាំក្រុម អ្នកមកធ្វើបដិបត្តិធម៌សមាធិ កម្មដ្ឋានទាំងនោះ។ ដោយអាស្រមនិគ្រោធវ័ន ហៅគល់ទីទីងនេះ ត្រូវបានរដ្ឋ អំណាចរៀបចំឲ្យស្ថិតនៅក្រោមការគ្រប់គ្រងរបស់វត្តកោះក្របី។ ដូច្នេះព្រះគ្រូ ចៅអធិការ វត្តកោះក្របី ព្រះនាម យី ទិត ត្រូវទទួលភារកិច្ចឲ្យមកកសាង









ព្រះបវរធម្មនី យី ទិត  
 ព្រះចៅអធិការ វត្តកោះក្របី  
 ព្រះជន្មាបុរេ៤៤ព្រះវស្សា “នាពេល  
 ផ្តល់បទសម្ភាសន៍ដល់ក្រុមស្រាវជ្រាវ”  
 រូបថតថ្ងៃទី៦ ខែមីនា ឆ្នាំ២០១៣

រូបសំណាក ព្រះបវរធម្មនី យី ទិត  
 ព្រះចៅអធិការ វត្តកោះក្របី ដែលពុទ្ធ  
 បរិស័ទ និងគណៈកម្មការវត្ត កសាង  
 ប្រគេនព្រះអង្គ នៅថ្ងៃទី២០ ខែមេសា  
 ឆ្នាំ២០១១ កាលពីព្រះអង្គនៅមាន  
 ព្រះជន្ម៤២ព្រះវស្សា



អាស្រមនិក្រោធវ័ន ហៅគល់ទទឹង និងជួយបង្រៀនព្រះធម៌វិន័យដល់យាយដី  
នៅទីនោះ។ បន្ទាប់ពីមានព្រះគ្រូចៅអធិការវត្តកោះក្របី មកជួយបង្ហាត់  
បង្រៀនដល់យាយដីរួចមក។ ក្រុមអ្នកមកធ្វើសំណាក់ធម៌ទាំងនោះ ក៏បាននាំគ្នា  
គិតគូរជួសជុលសំណង់សល់ពីការខូចខាតដោយសង្គ្រាមឡើងវិញ ដឹកនាំដោយ  
ព្រះគ្រូចៅអធិការ ឃី ទិត ឧបាសក ចាវ យន់ ឧបាសិកា ដាវ បាក់ថៃ ជាមួយនឹង  
ពុទ្ធបរិស័ទនៅក្នុងភូមិទាំងអស់។ សមិទ្ធផលដែលកសាងនៅពេលនោះមាន  
សាលាមួយខ្នង អាងទឹក១ បង្គន់១។

នៅឆ្នាំ១៩៩៤ មានលោកយាយ លោកតា មកនៅរៀនធម៌ជាបន្ត  
បន្ទាប់កាន់តែច្រើនឡើង។ ហើយព្រះគ្រូចៅអធិការ ឃី ទិត ជាប់ភារកិច្ចជា  
ព្រះចៅអធិការ វត្តកោះក្របីផងនោះ ក៏បានរៀបចំឱ្យមានគណៈកម្មការ ទទួល  
មើលការខុសត្រូវបន្តទៀត។ ពេលនោះក៏ជ្រើសរើសឧបាសក ចាវ យន់ ជាប្រធាន  
ហើយឧសិកា ដាវ បាក់ថៃ ជាអនុប្រធាន។ នៅឆ្នាំ១៩៩៤នេះដែរ ឧបាសក  
ចាវ យន់ បានលាទៅបួសនៅវត្តទន្លេបាទី ខេត្តតាកែវ នៅសល់ឧបាសិកា  
ដាវ បាក់ថៃ ឧបាសក ញ៉ែប សុវណ្ណ និងលោកអាចារ្យ យឹម យឹម ដោយពុំទាន់  
មានអ្នកគ្រប់គ្រងដឹកនាំត្រឹមត្រូវច្បាស់លាស់ អ្នកទាំងអស់គ្នា ក៏បានរើងពាក់  
ឧបាសក អ៊ុក ឈន និងឧបាសក កែ សែម ធ្វើជាអធិបតីក្នុងការបោះឆ្នោត

ជ្រើសតាំងប្រធានដឹកនាំថ្មី។ បន្ទាប់ពីបោះឆ្នោតរួចមកក៏ជ្រើសរើសបានឧបាសក  
ញែប សុវណ្ណ ជាប្រធានគណៈកម្មការសកម្ម ដោយមានគណៈកម្មការកិត្តិយស  
គឺលោកមេឃុំ និងព្រះគ្រូចៅអធិការវត្តកោះក្របីជាប្រធាន ហើយឧបាសិកា  
ជារ បាក់ថៃ ជាអនុប្រធាន ក្នុងការគ្រប់គ្រងអាស្រមនិគ្រោធនៃ ហៅគល់ទីទីង  
នេះជាបន្ត។ ថ្វីបើមានឋានានុក្រមក្នុងការគ្រប់គ្រងក៏ពិតមែន តែអាស្រមនេះ  
ពុំទាន់ត្រូវបាននូវការទទួលស្គាល់តាមផ្លូវច្បាប់នៅឡើយទេ ហើយក៏ពុំទាន់មាន  
ព្រះសង្ឃមកគង់នៅ ដើម្បីបង្ហាត់បង្រៀនព្រះធម៌វិន័យដល់យាយដី តាដី នៅ  
ទីនោះដែរ។ ទាំងអស់គ្នាខិតខំរៀបចំកសាងអាស្រមនេះ ដោយកម្លាំងផ្ទាល់ខ្លួន  
និងសុំជំនួយពីសប្បុរសជន ជាពុទ្ធបរិស័ទចំណុះជើងវត្ត។ ខំកាប់ប្រាស្រ្ត លើកដី  
ចាក់លុបរណ្តៅគ្រាប់ផ្លោង បង្រៀបដីបង្កើតបានជាទីលានរាបស្មើក្នុងអាស្រម  
ហើយកសាងបានជាកុដិមួយខ្នងធ្វើអំពីឥដ្ឋ និងស៊ីម៉ង់ត៍ ប្រក់ក្បឿង បន្ទាប់មក  
ក៏ប្រជុំគ្នា រកនិមន្តព្រះសង្ឃមកគង់នៅ ដើម្បីជួយបង្ហាត់បង្រៀនព្រះធម៌វិន័យ  
ដល់យាយដី តាដី នៅទីនោះ រួចក៏បាននិមន្តព្រះសង្ឃនៅវត្តត្រពាំងវែង ស្រុក  
គងពិសី ខេត្តកំពង់ស្ពឺ ព្រះនាម យឹម មកគង់នៅ។ មិនយូរប៉ុន្មានព្រះអង្គ  
យឹម ក៏ត្រូវនិមន្តទៅរៀនព្រះធម៌វិន័យបន្ត នៅប្រទេសថៃឡុងដ៍ក្នុងឆ្នាំ១៩៩៥។  
ជាមួយគ្នានោះនៅក្នុងឆ្នាំ១៩៩៥ ប្រធានគណៈកម្មការទាំងអស់ បានប្រជុំគ្នាក្នុង



ឧបាសិកា ជាវ បាក់ថៃ  
អនុប្រធានគណៈកម្មការកិត្តិយស  
ឆ្នាំ១៩៩៤

ការស្វែងរកព្រះសង្ឃថ្មីទៀត ឲ្យមកជួយបង្ហាត់បង្រៀនព្រះធម៌វិន័យដល់យាយដី  
តាដី ក៏នាំគ្នាទៅពិគ្រោះយោបល់ជាមួយ ព្រះគ្រូចៅអធិការ វត្តកោះក្របី ព្រះ  
នាម យី ទិត ក្នុងការនិមន្តព្រះសង្ឃថ្មីឲ្យមកគង់នៅក្នុងអាស្រម ព្រះគ្រូចៅ  
អធិការវត្តព្រះអង្គក៏យល់ព្រមអនុញ្ញាត។

ក្នុងពេលតែមួយនៅឆ្នាំ១៩៩៩ ស្រាប់តែមានព្រះសង្ឃមួយអង្គព្រះ  
នាម ទឹម សៀត ទ្រទ្រង់ធុតង្គបានចូលមកសំរាកក្នុងអាស្រមនិគ្រោធវ័ន ហៅ  
គល់ទីដំនេះ។ តាមការសង្កេតរបស់ គណៈកម្មការ អាចារ្យ លោកយាយ  
លោកតាចំពោះព្រះភិក្ខុទឹមសៀតឃើញថាមានលក្ខណៈល្អនិងមានសមត្ថភាព  
គ្រប់គ្រាន់ ក៏ពិភាក្សាគ្នាសុំព្រះភិក្ខុ ទឹម សៀត ឲ្យមកគង់នៅជួយបង្ហាត់បង្រៀន  
ធម៌អារ្យដល់លោកយាយ លោកតា ពុទ្ធបរិស័ទ និងព្រះសង្ឃ នៅក្នុងអាស្រម  
នេះ។ ព្រះតេជគុណ ទឹម សៀត ក៏បានយល់ព្រមតាមការស្នើសុំ ដោយព្រះតេជ  
គុណបួសចាំព្រះវស្សា នៅឯវត្តកំដែង ក្រុងបាត់តំបង ព្រះអង្គក៏ស្នើសុំឲ្យគណៈ  
កម្មការ លោកយាយ លោកតាទាំងអស់ ទៅសុំអនុញ្ញាតពីព្រះចៅអធិការវត្ត  
កំដែង ក្រុងបាត់តំបង ជាមុនសិន។

“មានឈើច្រត់មួយនៅក្នុងដៃ...

ប្រសើរជាងមានកូនដំបង ប្រសើរជាងមានកូនដំបង ប្រសើរជាងមានកូនដំបង





ព្រះគ្រូធម្មាចារ្យមេត្តាបាលោ ទឹម សៀត  
ទ្រទ្រង់ផុតផ្លូវនៅអាស្រមនិក្ខោធរ័ន ហៅគល់ទទឹង  
នាឆ្នាំ១៩៩៤



## គ្នានរូប ( នរេ )

**វត្តកំដែងក្រុងបាត់ដំបង**  
**ថ្ងៃ៧កើត ខែពិសាខ ព.ស ២៥៣៨ គ.ស ១៩៩៥**

ដោយការបង់បានឱ្យមានព្រះសង្ឃមកគង់នៅ ជួយបង្ហាត់បង្រៀនធម៌ អាចិ ដល់លោកយាយ លោកតា ពុទ្ធបរិស័ទ និងព្រះសង្ឃ ក្នុងអាស្រមនិគ្រោធរ័ន ហៅគល់ទទឹង និងយល់ស្របតាមបេរិកាកិក្ខ ទឹម សៀត ផងនោះ។ ព្រះគ្រូ ចៅអធិការវត្តកោះក្របី និងឧបាសិកា ស្រី យឿន ជាអ្នកដឹកនាំ លោកយាយ លោកតា គណៈកម្មការអាចារ្យ ព្រះសង្ឃទាំងអស់បានធ្វើដំណើរទៅសុំនិមន្ត កិក្ខ ទឹម សៀត ពីព្រះគ្រូចៅអធិការ វត្តកំដែង យកព្រះអង្គ ទឹម សៀត ឱ្យមកគង់នៅចាំព្រះវស្សាក្នុងអាស្រមនិគ្រោធរ័ន ហៅគល់ទទឹង ដោយគ្មាន អល់អែក។ ចេញដំណើរនៅម៉ោង៤ទៀបភ្លឺ ថ្ងៃ៧កើត ខែពិសាខ ព.ស២៥៣៨ គ.ស១៩៩៥ ទៅដល់ក្រុងបាត់ដំបង នៅម៉ោង៤យប់ លុះព្រឹកឡើងថ្ងៃទី៨កើត ខែពិសាខ ព.ស២៥៣៨ គ.ស១៩៩៥ ទាំងអស់គ្នា ក៏បានជួបប្រជុំជាមួយព្រះ គ្រូចៅអធិការ វត្តកំដែង គណៈកម្មការអាចារ្យ យាយដី តាដី និងពុទ្ធបរិស័ទ ចំណុះជើងវត្ត ក្នុងឧបដ្ឋានសាលាចាប់ពីម៉ោង៦:៣០នាទី ដល់ម៉ោង៨:៣០នាទី សំឡេងសូត្រព្រះធម៌នមស្សកា និងសំដែងធម៌ទេសនា សំឡេងមេក្រូពូឡូឡា។

## គ្នាស្រូប ( ទេ )

បន្ទាប់មកសួរសំណួរឆ្លើយឆ្លង ដេញដោលសួរគ្នា អំពីការសុំនិមន្តភិក្ខុ ទឹម សៀត ឱ្យមកគង់នៅអាស្រមនិក្ខោធានី ហៅគល់ទទឹង ពីព្រះសង្ឃ គណៈកម្មការ អាចារ្យ យាយដី តាដី និងពុទ្ធបរិស័ទ ជាមួយនឹងពួកអ្នកស្នើសុំ ក្រោយមក ព្រះគ្រូចៅអធិការ ក៏បានយល់ព្រមតាមសេចក្តីស្នើសុំ តែព្រះអង្គបង្គាប់ឱ្យទៅ ថ្វាយបង្គំសុំពីព្រះមេគណនៅវត្តពោធិ៍វាល និងវត្តភ្នំអណ្តើកទៀត។ អ្នកស្នើ សុំបានធ្វើតាមការណែនាំរបស់ព្រះគ្រូចៅអធិការ វត្តកំដែងទាំងអស់ ហើយក៏ ទទួលបាននូវការយល់ព្រមពីគ្រប់កន្លែងដែរ។ ទាំងអស់គ្នាបានត្រឡប់មកដល់ អាស្រមនិក្ខោធានី ហៅគល់ទទឹងវិញ នៅថ្ងៃ៩កើត ខែពិសាខ ព.ស២៥៣៨ ឆ្នាំ១៩៩៥ ដោយសុវត្ថិភាព ជាមួយនឹងសេចក្តីរីករាយបំផុត។

“ផ្ទះមិនដែលមាំដូចគ្រឹះទេ មានគ្រឹះទេដែលមាំជាងផ្ទះ”



ព្រះគ្រូធម្មាចារ្យមេត្តាបាលោ ទីម សៀត ព្រះគ្រូចៅអធិការវត្តនិគ្រាធវ័ន ហៅគល់ទីទីង  
 ក្នុងព្រះជន្មាយុ២២ព្រះវស្សា គង់ថតនៅកាំដណ្តើរទី២ ពីមុខកុដិឈើ  
 ប្រក់ក្បឿងស្រការលេញ ដែលពុទ្ធបរិស័ទកសាងប្រគេនជំបូងគេបង្អស់ក្នុងវត្ត។  
 អំឡុងពស.២៩៣៨ គស.១៩៤៩ ក្នុងពេលដែលទឹកឡើងធំ លិចផ្ទៃវត្តទាំងមូល



**ថ្ងៃ១០កើត ខែពិសាខ ព.ស២៥៣៨ ឆ្នាំ១៩៩៥**

**អាស្រមនិក្រោធវ័ន ហៅគល់ទទឹង**

“ទឹកក្រដាក់ត្រីកុំ” ក្នុងព្រះជន្មាយុ១៩ព្រះវស្សា ព្រះតេជគុណមេត្តាចា  
លោ ទីម សៀត បានរួមចំណែកកសាងព្រះពុទ្ធសាសនា តាមគន្លងពុទ្ធឱវាទ  
ព្រះពុទ្ធអង្គព្រះបរមគ្រូនៃយើង ដោយទឹកព្រះទ័យជ្រះថ្លាបំផុត ព្រះអង្គសាងផ្លូវ  
ជាសាមណេរ នៅវត្តកំដែង ក្រុងបាត់ដំបង ខិតខំត្រង់ត្រាប់ស្តាប់ការរៀនសូត្រ  
ព្រះធម៌វិន័យយ៉ាងយកទឹកព្រះទ័យទុកដាក់។

ថ្ងៃទី១០កើត ខែពិសាខ ព.ស២៥៣៨ ឆ្នាំ១៩៩៥ ក្នុងព្រះជន្មាយុ២២  
ព្រះវស្សា ព្រះអង្គត្រូវបានស្វាគមន៍ឱ្យមករៀបចំចាត់ចែង កសាងព្រះធម៌វិន័យ  
នៅអាស្រមនិក្រោធវ័ន ហៅគល់ទទឹង។ ព្រះសង្ឃរាប់រយអង្គ យាយដី តាជី និង  
ពុទ្ធបរិស័ទ ប្រព្រឹត្តិបដិបត្តិធម៌ តាមការណែនាំដ៏ត្រឹមត្រូវឥតមានបែកបាក់ ឬ  
ប្រេះធារឡើយ។ តាមការប្រព្រឹត្តិបដិបត្តិ និងបង្ហាត់បង្រៀនព្រះធម៌វិន័យ ដល់  
ព្រះសង្ឃ យាយដី តាជី ពុទ្ធបរិស័ទ ក្នុងអាស្រមយ៉ាងជ្រះថ្លានេះ ទើបមានពុទ្ធ  
បរិស័ទ ទាំងគ្រហស្ថ ទាំងបព្វជិត ចេញចូលមកបំពេញបុណ្យកុសល និងបដិ  
បត្តិព្រះធម៌វិន័យជាបន្តបន្ទាប់ឥតដាច់ ហើយអាស្រមនិក្រោធវ័ន ហៅគល់

ទី្រង់នេះត្រូវបានទទួលស្គាល់ជាផ្លូវការ តាមលក្ខណៈច្បាប់ ពីថ្នាក់មូលដ្ឋាន  
រហូតដល់ថ្នាក់ខេត្ត តាមលិខិតលេខ៥៧.៩៦ ជ.ក.ខ ចុះថ្ងៃទី១១ ខែកក្កដា  
ឆ្នាំ១៩៩៦ ជាថ្មីឡើងវិញ ពីមន្ទីរធម្មការ និងសាសនាខេត្ត។ តាមផ្លូវច្បាប់ព្រះ  
ពុទ្ធសាសនាសំរេចពីព្រះវិន័យធរអនុគណ ព្រះគ្រូអនុគណ និងព្រះគ្រូមេគណ។

## ពូជល្អដាក់ចុះដុះឡើង

ព្រះនេត្រប្រឆេះល្អក់ រង់កក្រូឆេតជត ដ្ឋាល់ខ្លង់ ស្បែកជ្រីវជ្រួញដណ្តប់ ថ្លឹងដែលស្ទើរតែគ្មានសាច់ គ្រងដោយធ្មេញសិប្បនិម្មិតមួយប្រដាប់ ពេញមាត់ សភាវនេះបញ្ជាក់ថា ព្រះគ្រូចៅអធិការ វត្តកោះក្របី ព្រះនាម យី ទិត មាន វ័យចាស់ណាស់ទៅហើយ។ ក្នុងព្រះជន្មាយុ៩៤ព្រះវស្សា ព្រះគ្រូចៅអធិការ វត្ត កោះក្របី យី ទិត បានប្រឹងប្រែងខិតខំប្រមូលប្រមូលការចងចាំឡើងវិញ ហើយ មានព្រះថេរជិកាយ៉ាងរីករាយ ទាំងគ្រួសារពិបាកនឹងស្តាប់ថា ទីម សៀត ពិតជា គ្រាប់ពូជដ៏ល្អរបស់ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធព្រះបរមគ្រូនៃយើងទាំងអស់គ្នា។ លំបាកណាស់ទើបយើង និមន្តបាន ទីម សៀត ពីវត្តកំដែង ក្រុងបាត់ដំបងមក។ អាត្មាមិនពិបាកទេ ចំពោះការច្រាប់ ដល់ញោមដែលជាអ្នកស្រាវជ្រាវថា ទីម សៀត ពិតជា “ពូជល្អ ដាក់ចុះដុះតាមដៃ”។

អាត្មានៅចាំបានថា ថ្ងៃទី៨កើត ខែពិសាខ ព.ស២៥៣៨ គ.ស១៩៩៥ “ជាថ្ងៃ សីល” ក្នុងឧបដ្ឋានសាលា ចាប់ពីម៉ោង៦:៣០នាទី ដល់ ម៉ោង៨:៣០នាទី សំឡេងសូត្រ ព្រះធម៌នមសូត្រា សំដែងធម៌ទេសនា និងសំឡេងមេក្រូពូឡូឡារ តែពុំមែនជាឧបសគ្គរាំង ដល់ការស្នើសុំរបស់យើងទេ។ ថ្ងៃនោះយើងផ្តល់ឱកាសកម្មការ ដែលជាស្ត្រីពិភាក្សាគ្នាមុន ឃើញថា យាយៗនៅវត្តកំដែង យំសស្រេកសស្រាក់ មិនចង់ប្រគល់ភិក្ខុ ទីម សៀត មកឱ្យ

យើងឡើយ។ ហើយក៏ដល់វេនបុរសនិយាយគ្នាម្តង ព្រះគ្រូចៅអធិការ វត្តកំដែង មានព្រះ  
ថេរជិកាថា ក្រុងបាត់តំបង ពិតជាមានពូជ ក្រូចពោធិ៍សាត់ ម្នាស់ផ្អែម និងស្រូវល្អា... អាត្មា  
មិនកំណាញ់ថា មិនឱ្យយកពូជណាមួយទៅដាំដុះនោះទេ តែទទួលផលយ៉ាងណានោះ...! គឺ  
អាស្រ័យទៅលើអ្នកដាំដុះ និងថែរក្សា។ “បុរសៗ គឺងាយស្រួលនិយាយគ្នាមែន” ព្រះបរវេធម្មនី  
យី ទិត បន្ថែមដោយញញឹមញញែមទាំងថ្ពាល់ខ្វែង។ ព្រះធម្មាចារ្យមេត្តាបាលោ ទឹម សៀត  
ពិតជាសម្រេចបំណងអាត្មា និងគណៈកម្មការទាំងអស់ លើសពីការស្មានទៅទៀតនាពេល  
បច្ចុប្បន្ន។

### ព្រះធម្មាចារ្យមេត្តាបាលោ ទឹម សៀត

ក្នុងព្រះជន្មាយុ២២ព្រះវស្សា ភិក្ខុ ទឹម សៀត បានលះបង់យុវវ័យដ៏មាន  
ថាមពលរបស់ព្រះអង្គ បម្រើឱ្យព្រះពុទ្ធសាសនា ដោយសេចក្តីបរិសុទ្ធ ខិតខំ  
ស្វាធារ្យ រៀនសូត្រព្រះធម៌វិន័យ ដោយសេចក្តីជ្រះថ្លា។ ភិក្ខុ ទឹម សៀត  
ប្រឹងប្រែងរៀនសូត្រព្រះធម៌វិន័យ ដែលជាកូនច្បាប់ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធព្រះបរម  
គ្រូនៃយើង ព្រះអង្គបានបដិបត្តិដោយឥតឯករាជ្យ។ ព្រះអង្គតែងតែបែករំលែកនូវ  
ចំណេះដឹងខាងព្រះធម៌វិន័យឱ្យទៅពុទ្ធបរិស័ទទាំងឡាយដោយទឹកព្រះទ័យជ្រះថ្លា  
ដឹកនាំជន្មានុជន្មទៅ ឱ្យទៅរកមាគ៌ានៃសេចក្តីស្ងប់តាមគន្លងព្រះពុទ្ធសាសនា

ដោយសេចក្តីបរិសុទ្ធ ឥដ្ឋមនុញ្ញដែលដែលជាកុសល តែងតែហុចផលដល់ពុទ្ធ  
បរិស័ទទាំងនោះ នូវសេចក្តីសុខសប្បាយ រីកចំរើនចំពោះខ្លួនឯង និងក្រុមគ្រួសារ  
ហើយពុទ្ធបរិស័ទទាំងអស់តែងតែតបស្នងមកវិញ នូវការរួមសហការគ្នា កសាង  
នូវសមិទ្ធផលនានា នៅក្នុងអាស្រមនិគ្រោធរ័ន ហៅគល់ទីទីង ជាបន្តបន្ទាប់  
មានកុដិ ឧបដ្ឋានសាលា ព្រះរតនៈចេតិយ៍ ស្រះទឹក ផ្លូវក្នុងទីធ្លា ពង្រីកទីទួល  
មួយច្រើន ដែលមានទំហំត្រឹមតែ១២០ គុណនឹង៨០ម៉ែត្រ (១២០ X ៨០ម៉ែត្រ)  
ឱ្យទៅជាបរិវេណមួយយ៉ាងធំទូលាយដែលមានទំហំរហូតដល់ទៅ២១ហិកតា។  
ដោយលាចាកផុតពីបាបធម៌ទាំង៩ (ប្រាំ) និងអនេសនធម៌ទាំង២១ (ម្ភៃមួយ)។

ជាបន្តបន្ទាប់ពីឆ្នាំ១៩៩៦ រហូតមកអាស្រមនិគ្រោធរ័ន ហៅគល់ទីទីង  
បានក្លាយទៅជាថ្នាលបណ្តុះពូជ ព្រះពុទ្ធសាសនា ដោយមានព្រះសង្ឃ ជា  
សមណសិស្ស សីលវ័ន្ត សីលវតី ពុទ្ធបរិស័ទចំណុះជើងវត្ត ចេញចូលមករៀន  
សូត្រព្រះធម៌វិន័យ កាន់តែច្រើនឡើងៗ ហើយបានបញ្ជូនសមណសិស្ស សីលវ័ន្ត  
សីលវតី មួយចំនួនឱ្យទៅសិក្សាព្រះធម៌វិន័យ បន្តនៅប្រទេសស្រីលង្កា បរិស័ទ  
ទាំងនោះ មួយចំនួនបានក្លាយទៅជា ពាហុសូត្រ អ្នកប្រាជ្ញ បណ្ឌិត ខាងវិស័យ  
ព្រះពុទ្ធសាសនាហើយទៅបម្រើ និងគ្រប់គ្រងបង្ហាត់បង្រៀនតាមអាស្រម និង  
វត្តអារាមនានា ទាំងក្នុង និងក្រៅប្រទេសជាបន្តបន្ទាប់។

ក្រោមការដឹកនាំ ប្រកបដោយពុទ្ធិរូបសំ ព្រះធម្មាចារ្យមេត្តាបាណា ទឹម សៀត គឺមានការរីកចំរើន ទាំងផ្នែកអាណាចក្រ និងផ្នែកពុទ្ធបក្ស ទើបនៅ ឆ្នាំ២០០៣ សម្តេចព្រះសង្ឃរាជសុមេធាធិបតី ទេព វង្ស បានផ្លាស់ប្តូរអាស្រម និគ្រោធរ័ន ហៅគល់ទីទីនេះ ទៅជា "វត្តនិគ្រោធរ័ន ហៅគល់ទីទី" តាម សេចក្តីប្រកាសលេខ ៦៨ ក.ជ.ស.ស.វ ចុះថ្ងៃទី២៨ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០០៣ របស់ ក្រសួងធម្មការ និងសាសនាជាដូចការ។ ជាមួយគ្នានេះដែរ សម្តេចព្រះសង្ឃរាជ គណៈមហានិកាយ បានសព្វព្រះហឫទ័យបំពេញសិទ្ធិ ព្រះគ្រូធម្មាចារ្យមេត្តា បាណា ទឹម សៀត ឡើងតួនាទីជាចៅអធិការ គ្រប់គ្រងវត្តនិគ្រោធរ័ន ហៅគល់ ទីទីនេះ តាមសញ្ញាបត្រលេខ ៤១៧៦ ក.ស.វ.វ ចុះថ្ងៃទី០៥ ខែ០៥ ឆ្នាំ២០០៣ រហូតមក។

ម្ចាស់ផលិតគ្រាប់ពូជព្រះពុទ្ធសាសនានេះមានការរីកចំរើនឥតឈប់ឈរ ទើបសម្តេចព្រះសង្ឃរាជសុមេធាធិបតី ទេព វង្ស ក៏សព្វព្រះហឫទ័យតែងតាំង វត្តនិគ្រោធរ័ន ហៅគល់ទីទី ឲ្យទៅជាពុទ្ធមណ្ឌលមហាសតិបូជ្ជានក្រោមការ ដឹកនាំរបស់លោកអគ្គបណ្ឌិត ប៊ុត សាវង្ស តាមសេចក្តីប្រកាសលេខ០១៣ ក.ស.វ.វ ចុះថ្ងៃទី២៧ ខែ០៩ ឆ្នាំ២០០៩បន្ថែមទៀត។



ផឹកទឹក ផឹកដល់ប្រភព ជ្រកម្លប់ ផឹកដល់អ្នកដាំ

ព្រះគ្រូធម្មាចារ្យមេត្តាបាលោ ទីម សៀត ពុំដែលស្គាល់អាស្រមនិគ្រោធវ័ន ហៅគល់ទីទីង នោះទេ។ ព្រះអង្គបានបួសជាសាមណេរនៅវត្តកំដែង និងរៀនសូត្រព្រះធម៌វិន័យ ជាមួយលោកអគ្គបណ្ឌិត ប៊ុត សាវង្ស នៅក្រុងបាត់តំបង ជាសិស្សគុណដំបូងគេបង្អស់ នៃព្រះធម៌វិន័យ “អភិធម្ម សតិប្បដ្ឋានវិបស្សនា” របស់លោកអគ្គបណ្ឌិត ដោយលោកអគ្គបណ្ឌិត ជាប់បេសកកម្មត្រូវមកបង្រៀនព្រះធម៌វិន័យ ដល់ព្រះសង្ឃ សីលវ័ន្ត សីលវតី យាយដី តាដី នៅរាជធានីភ្នំពេញ ក្នុងវត្តសំពៅមាស ភិក្ខុ ទីម សៀត បានថ្វាយបង្គំសុំការអនុញ្ញាតពីព្រះគ្រូចៅអធិការ វត្តកំដែង មកបន្តការសិក្សាជាមួយលោកអគ្គបណ្ឌិត នៅវត្តសំពៅមាស រយៈពេលបីខែបន្ថែម។ នៅពេលបិទវគ្គធម្មសិក្សានៅវត្តសំពៅមាស ភិក្ខុ ទីម សៀត ត្រូវត្រឡប់ទៅវត្តកំដែង ក្រុងបាត់តំបងវិញ តែព្រះអង្គចង់គង់សំរាកនៅក្នុងទីក្រុងភ្នំពេញមួយរយៈទៀត។ ពេលនោះលោកអគ្គបណ្ឌិត ប៊ុត សាវង្ស បានប្រាប់ព្រះអង្គថា មានអាស្រមមួយនៅក្បែររាជធានីភ្នំពេញ ឈ្មោះនិគ្រោធវ័ន ហៅគល់ទីទីង ស្ថិតនៅភូមិកោះក្របី ឃុំព្រែកថ្មី ស្រុកកៀនស្វាយ ខេត្តកណ្តាល ជាទីស្ងប់ស្ងាត់ មានបរិយាកាសល្អ ជាទីទួលមួយឆ្នុតតូចមានបឹងព័ទ្ធជុំវិញ ពាសពេញដោយផ្កាព្រលិតពណ៌

ក្រហម ស្វាយ លាយឡំគ្នា និងមានយាយដី តាជីមួយចំនួនបានមកធ្វើសំណាក់  
ព្រះធម៌ សមាធិកម្មដ្ឋានកន្លងមកដែរ។ សូមព្រះតេជគុណទៅសំរាកកំសាន្ត  
និងធ្វើសមាធិកម្មដ្ឋាននៅទីនោះសិនចុះ។

ក្នុងថ្នាក់រៀនមានឧបាសិកាម្នាក់ឈ្មោះ ហេង បុរី ក៏ធ្លាប់បានដំណាល  
អំពីអាស្រមនិគ្រោធន៍ ហៅគល់ទទឹង ហើយធ្លាប់សុំនិមន្តព្រះគ្រូធម្មាចារ្យមេត្តា  
បាលោ ទឹម សៀត ឲ្យមកកំសាន្ត និងធ្វើសំណាក់ធម៌សមាធិកម្មដ្ឋានផងដែរ។  
ដំណឹងដែលលោកគ្រូអគ្គបណ្ឌិតបានប្រាប់ដល់ព្រះអង្គមានខុសអ្វីទៅនឹងពាក្យ-  
ថា “រកអុសប្រទះឈេងាប់”។

### ម្ហូបឆ្ងាញ់មិនបាច់យីហោរ របស់ល្អមិនបាច់ផ្សព្វផ្សាយ

តាមលក្ខណសម្បត្តិ និងសមត្ថភាពរបស់ ភិក្ខុ ទឹម សៀត ខាងព្រះ  
ធម៌វិន័យ “អភិធម្ម សតិប្បដ្ឋានវិបស្សនា” យ៉ាងសម្បូណ៌បែប ការនិមន្តមកធ្វើ  
សមាធិកម្មដ្ឋាន នៅអាស្រមនិគ្រោធន៍ ហៅគល់ទទឹងរបស់ព្រះអង្គ ពិតជាមាន  
ការទាក់ទាញឲ្យពុទ្ធបរិស័ទ យាយដី តាជី នៅក្នុងអាស្រមចង់បានព្រះអង្គឲ្យមក  
ជួយបង្ហាត់បង្រៀនព្រះធម៌វិន័យដល់ពួកគាត់។ ដោយមានព្រះជន្មាយុនៅក្មេង  
ខ្ចីព្រះវស្សា ភិក្ខុ ទឹម សៀត រាល់ក្នុងការសម្រេច។ ប៉ុន្តែដោយមានការលើក

ទឹកព្រះទ័យ និងការសន្យាជួយជ្រោមជ្រែងបំពេញបន្ថែម នូវកង្វះខាតពីលោក អគ្គបណ្ឌិត ប៊ុត សាវ័ង្ស ទើបព្រះគ្រូធម្មាចារ្យមេត្តាបាណេ ទឹម សៀត ទទួលបាន ជោគជ័យដល់ថ្ងៃនេះ។ គ្មានវិជ្ជាជីវៈណាមួយ ដែលចេះឯងដោយគ្មានគ្រូ ឬ ដោយការរៀនសូត្រនោះទេ ការចេះចងចាំរបស់អាត្មា នូវព្រះធម៌វិន័យ “អភិធម្ម សតិប្បដ្ឋានវិបស្សនា” បានស្អាតជំនាញក៏ព្រោះតែអាត្មា ជាសិស្សច្បង (សិស្ស គុណជំនាន់ទី១) ដែលបានរៀនសូត្រវិជ្ជានេះ ពីលោកអគ្គបណ្ឌិត ប៊ុត សាវ័ង្ស ហើយលោកអគ្គបណ្ឌិតតែងតែបើកវគ្គធម្មសិក្សាជាច្រើនវគ្គជាបន្តបន្ទាប់ បង្រៀនដល់ព្រះសង្ឃ សីលវ័ន្ត សីលវតី យាយដី តាដី ដែលមានសទ្ធាជ្រះថ្លា ចំពោះព្រះពុទ្ធសាសនា “ថេរវិកាព្រះគ្រូធម្មាចារ្យមេត្តាបាណេ ទឹម សៀត”។

ដោយភាពមិនច្បាស់ចំពោះគ្រូបាណេនេះហើយ ទើបក្នុងឆ្នាំ២០១២ មានពុទ្ធបរិស័ទចំណុះជើងវត្ត កសាងបានជាផ្ទះធម៌ និងគន្ធកុដិមួយ ជូនដល់ លោកអគ្គបណ្ឌិត ជាអនុស្សាវរីយ៍ នាថ្ងៃខួបកំណើតក្នុងជន្មាយុ៥១ឆ្នាំ ឈាន ចូល៥២ឆ្នាំដែលមាន ឧបាសិកា កាំង ហ្គីចណែ និងលោកឧកញ៉ា សេង ចាយអ្នក កូនប្រុសស្រី និងចៅ។ បានបរិច្ចាគនូវអចលនៈទ្រព្យផ្ទាល់ខ្លួន ទំហំជាងមួយ ហិកតាកសាងជាផ្ទះធម៌សមណ្ឌមួយ មានទំហំប្រមាណជា១៣,៥ គុណនឹង ១៣ម៉ែត្រ ក្នុងបរិវេណ លម្អដោយស្រះទឹកធំៗពីរ និងសួនច្បារដែលក្រាលដោយ

ស្មៅទៀវខ្ចីគ្រប់រដូវកាល ដូចជាកម្រាលព្រំនៅបរិវេណខាងមុខ ដោយមាន  
អ្នកថែទាំជាប្រចាំជូនដល់លោកអគ្គបណ្ឌិត ប៊ុត សាវ័ង្ស នៅជាប់រង្វង់វត្តនាទិស  
ខាងឦសាន ដោយសទ្ធាជ្រះថ្លា ជាមួយមិត្តព្រះធម៌ទាំងអស់។

នាពេលអនាគតបរិវេណទាំងមូលដែលមានទំហំប្រមាណ១១.៥០០  
ម៉ែត្រការេនឹងក្លាយជាសម្បត្តិសាធារណៈដោយអភិវឌ្ឍផ្ទះធម៌នេះ ជាសារមន្ទីរ  
ព្រះពុទ្ធសាសនា ដូចទៅនឹងមិត្តព្រះធម៌ទាំងអស់ ធ្លាប់បានរួមសហការគ្នាជាដើម  
មួយកន្លែងក្នុងប្រទេសស្វីស កសាងវត្តខ្មែរមួយនៅទីនោះ សម្រាប់ការផ្សព្វផ្សាយ  
ព្រះពុទ្ធសាសនាអញ្ចឹងដែរ។

ក្រសួងធម្មការ និង សាសនា

ದೇಶ.....ರಾಜ್ಯ.....ಜಿ. ಪಂ. ಹೆಸರು.....

လောကဉာဏ်

“ស្តីពីការអនុញ្ញាតឱ្យប្តូរអាវុធរបបកជាបត្តអាវុធ៖ “បត្តទិវប្រាសចំណាស់ទី១”  
នៃគណៈបរទេសកម្ម ដែលស្ថិតនៅឃុំវិសាខ ឃុំកំពង់ស្វាយ ខេត្តកណ្តាល

ជួយផ្ញើក្រសួងយុត្តិការ និងសាសនា

- [illegible]

မြို့ဝေးမြို့ဝေး

**ប្រការបួន៖** អនុក្ខេបឱ្យប្រកាសទៅដល់ព្រះ "ចក្ខុវិស្វាធម៌គង់ឥត" នៃពលៈមហានិកាយ ដែលស្ថិតនៅក្នុង វប្បធម៌ស្រុកក្រសាំង ខេត្តកណ្តាល ដោយរក្សាទុករូបរាងដើមដើមដំបូង ។

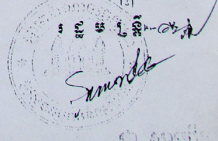
ឆ្លុះរក្សាទុកជាមួយ ដើម្បីការពារ និងការពារប្រជាជន។ ឆ្លុះរក្សាទុកជាមួយ ដើម្បីការពារ និងការពារប្រជាជន។

[illegible]

រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ២៤ ខែ កុម្ភៈ ឆ្នាំ ២០០៣

ဇယား ၁ : အဓိကအားဖြင့်

- លេខព្រះសង្ឃរាជគណៈមហាសិកាយ
- ទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- ក្រសួងមហាផ្ទៃ
- និមិត្តស្វាយ-ដូនប្រាប
- រាជកិច្ច និមិត្តរដ្ឋធារា
- សាលារដ្ឋធារា
- អភិបាលស្រុកស្រែក្បាលរាយ
- ដូនប្រាកប
- និមិត្តសហការអនុវត្ត
- ឯកសារ-ការបង្កើត









សម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី

គណៈមហាសិក្សា

លេខ : ០២/៩

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

**សេចក្តីប្រកាស**

ស្តីពីការតែងតាំង "ពុទ្ធបណ្ឌូលមហាសិក្សាដ្ឋាន"

ខ្ញុំព្រះករុណា អាមាត្រាព្រះមហាសុរេនាធិបតី នៃ សម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី  
គណៈមហាសិក្សា ដេញដោល ។

**បានឃើញ**

- រដ្ឋធម្មនុញ្ញ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- ព្រះរាជក្រឹត្យ ចុះថ្ងៃទី ១៥ ខែ វិច្ឆិកា ១៩៩១
- សេចក្តីប្រកាសរួមអនុសាសន៍ របស់ព្រះរាជក្រឹត្យលេខ ៨ ឆ្នាំ ១៩៩៨
- សំណូមពរព្រះប្រទានសង្ឃតិក្រឹត្យ (ហៅកាត់ថា ក្រឹត្យ) ចុះថ្ងៃទី ២៦ ខែ ឧសភា ឆ្នាំ ១៩៩៩ ឃុំ ព្រែកទ្វីប ស្រុក កៀនស្វាយ ខេត្ត កណ្តាល ។

**សម្រេច**

- ក - ត្រូវតែងតាំងបរិស្ថានវត្តនិក្រោធនៃ (ហៅកាត់ថា ក្រឹត្យ) ជា "ពុទ្ធបណ្ឌូលមហាសិក្សាដ្ឋាន" ក្រោមការដឹកនាំរៀនសូត្រ របស់ធម្មាចារ្យ ឌីន សាវណ្ណ អគ្គបណ្ឌិត ។
- ខ - ពុទ្ធបណ្ឌូលមហាសិក្សាដ្ឋាននេះ ចាំបាច់ត្រូវបង្កើតគណៈកម្មាធិការវប្បធម៌ និង សេដ្ឋកិច្ច ដែលធានាបាននូវ សុវត្ថិភាព និង វឌ្ឍនភាព នៃការផ្សព្វផ្សាយ ព្រះពុទ្ធសាសនា ក្នុង ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ដែលមានចែងក្នុងរដ្ឋធម្មនុញ្ញ ។
- គ - បរិស្ថាន ពុទ្ធបណ្ឌូលមហាសិក្សាដ្ឋាន និងប្រជាពុទ្ធសាសនិក ត្រូវទទួលបាននូវ សិទ្ធិ យុត្តិធម៌ និង សន្តិភាពចាប់ពីថ្ងៃចេញសេចក្តីប្រកាសនេះតទៅ ។

ធ្វើនៅរាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ២២ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ១៩៩៩  
ព្រះមហាសុរេនាធិបតី  
សម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី គណៈមហាសិក្សា

**ចុះហត្ថលេខា**

- ព្រះបណ្ឌិត និង សាសនា
- អភិបាលខេត្ត កណ្តាល
- មន្ត្រីប្រចាំការ និងសាសនា ខេត្ត កណ្តាល
- ព្រះមហាសិក្សា ខេត្ត កណ្តាល
- ព្រះអគ្គនាយករដ្ឋមន្ត្រី
- អភិបាលស្រុក កៀនស្វាយ
- កម្មវិធីប្រចាំការស្រុក កៀនស្វាយ

**ស្នើសុំ**

- ក្រសួង ក្រសួង

លេខ : ០២/៩

បានឃើញ និង យល់ព្រម

ថ្ងៃទី ២២ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ១៩៩៩

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ និង សាសនា



ក្លោងទ្វារ និងរូង វត្តនិក្រោធវ័ន ហៅគល់ទទឹង ពីអតីតកាល ក្លោងទ្វារនេះពុំដឹង  
កសាងឡើងនៅឆ្នាំណាពិតប្រាកដទេ ក្រោយមកគេកសាងរូងបិទក្លោងទ្វារនេះ។  
រូងវត្តខាងប៉ែកជើងបច្ចុប្បន្ន គឺរូងខាងក្រោម កសាងនៅព.ស២៥៤៩ គ.ស.២០០៥

រូបថតទី៦ ខែមីនា ឆ្នាំ២០១៣





ដើមអំពិលពីរដើមដែលសល់ពីសង្គ្រាម ដើមអំពិលទាំងពីរនេះ  
 នៅចំក្ដោងទ្វារចាស់ ដែលមានចម្ងាយពីភ្នំប្រហែលជា៥០ម៉ែត្រ។  
 ដើមអង្កត់ខ្មៅ និងដំបូកដែលគេអះអាងថា មានពស់ត្បាល់នៅទីនោះ  
 ប៉ុន្តែពុំមានប្រភពច្បាស់លាស់ ថាមានអ្នកធ្លាប់ឃើញពស់នោះប៉ុណ្ណានោះទេ

រូបថតទី៦ ថ្ងៃមីនា ឆ្នាំ២០១៣



ក្លោងទ្វារទី១

ផ្លូវបេតុង

ក្លោងទ្វារទី២

ក្លោងទ្វារវត្តមានបំណង

ក្លោងទ្វារទី១ នៅជ្រុងអគ្គីវត្ត បែបមុខទៅទិសខាងត្បូង  
 តាមបណ្តោយមាត់ទន្លេ ផ្លូវលេខ៣៦៩ ពីគល់ស្ថានច្បារអំពៅទៅកាន់ ភូមិកោះក្របី  
 ឃុំកំពង់ស្វាយ កសាងឡើងនៅគ.ស២៥៥៦ គ.ស២០១២ ដោយឧបាសក តាំង សុងឈឹម និង  
 ឧបាសិកា លី ឡែហៀង ព្រមទាំងក្រុមគ្រួសារ និងពុទ្ធបរិស័ទ ផ្លូវបេតុង១ខ្សែប្រវែង២៨០០ម៉ែត្រ  
 តភ្ជាប់ពីភូមិកោះក្របីទៅភូមិបំពុះភ្នែក កាត់តាមវត្តនិគ្រោធរន ហៅគល់ទទឹង ពីក្លោងទ្វារទី១  
 មកកាន់ក្លោងទ្វារទី២ជាប់រង្វង់វត្ត កសាងឡើងនៅគ.ស២៥៥៦ គ.ស២០១២ (ផ្លូវបេតុងកសាង  
 ឡើងដោយបរិកាបដិភាគរដ្ឋាភិបាល និងបរិការវត្ត) ក្លោងទ្វារទី២កសាងនៅព.ស២៥៥០  
 គ.ស២០០៦ ដោយជំនួយបរិការរបស់ឧសិកា តាំង មុយខេង  
 ជាកូនស្រី ឧបាសក តាំង សុងឈឹម និងឧបាសិកា លី ឡែហៀង

រូបថតទី១៥ ថ្ងៃមីនា ឆ្នាំ២០១៣



ក្លោងទ្វារទី១



ផ្លូវបេតុង



ក្លោងទ្វារទី២

ក្លោងទ្វារទី១ ជ្រុងពាយ័ព្យនៃវត្ត បែមុខទៅទិសខាងជើង នៅបណ្តោយផ្លូវបេតុង ទៅកាន់ ថ្នល់ជំនែកមិបោះអង្កាញ់ កែងផ្លូវមាត់ទន្លេទៅកាន់ភូមិកោះក្របី។ កសាងនៅព.ស២៥៥២ គ.ស២០០៨ ដោយលោកឧកញ៉ា សុខ សុខា លោកជំទាវ ចាន់ លាង និងឪពុកម្តាយ ព្រមទាំងបុត្រ។ លោកឧបាសក សាយ សុគន្ធ ឧបាសិកា គង់ គឹមស្រួយ ព្រមទាំងបុត្រ និងពុទ្ធបរិស័ទចំណុះជើងវត្ត។ ផ្លូវបេតុងមួយខ្សែប្រវែង១.៣០០ម៉ែត្រ តភ្ជាប់ពីក្លោងទ្វារទី១ មកកាន់ក្លោងទ្វារទី២ជ្រុងពាយ័ព្យនៃវត្ត ដែលកសាងនៅព.ស២៥៥៥ គ.ស២០០៨ (ក្លោង ទ្វារទី២នេះកសាងក្រោមបច្ច័យសទ្ធាជ្រះរបស់ពុទ្ធបរិស័ទចំណុះជើងវត្ត) កាលពីដើមឡើយ ផ្លូវនេះ ជាផ្លូវលំមួយខ្សែតូច ដែលមានការរំបាកក្នុងការធ្វើដំណើរ។ ក្រោយមកឧបាសក ម៉ៅ សាកន និងឧបាសិកា គង់ ម៉ែ ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ។ កសាងទៅជាផ្លូវគ្រួសក្រហម នៅព.ស.២៥៤៧ គ.ស២០០៣។ ផ្លូវនេះត្រូវបានកសាងទៅជាផ្លូវក្រាលបេតុងវិញ



ឧបាសក លឹម ម៉េងដាវ និង  
ឧបាសិកា អ៊ុំង គឹមគី

ក្លោងទ្វារនេះស្ថិតនៅជ្រុងឦសាននៃវត្ត បែរមុខទៅទិសខាងកើត  
នៅជាប់ផ្លូវលំអមរាងវត្ត

កសាងនៅព.ស២៥៩៧ គ.ស២០១៣

ដោយឧបាសក លឹម ម៉េងដាវ និងឧបាសិកា អ៊ុំង គឹមគី ព្រមទាំងបុត្រ  
ចំណែកឯក្លោងទ្វារមួយទៀតដែលបែរមុខទៅទិសខាងជើង កំពុងស្ថិតក្នុងគម្រោងកសាង





រូបមានយាដី តាដី កំពុងគង់ពិសារភោជនីយហារ គឺជាបរិវេណខាងក្នុង  
 ឧបដ្ឋានសាលា (សាលាធាន) ចាស់  
 កសាងឡើងអំពីឈើប្រក់ស្ពឺស៊ី ដឹកនាំកសាងដោយព្រះគ្រូចៅអធិការ វត្តកោះក្របី  
 ព្រះកេដគុណ យី ទិត នឹងឧបាសិកា ដាវ បាកែន នៅឆ្នាំ១៩៩៤  
 រូបបន្ទាប់ជាបរិវេណខាងក្នុង នឹងខាងមុខ ឧបដ្ឋានសាលាបច្ចុប្បន្ន  
 នៅខាងឆ្វេងដៃផ្លូវចូលពីក្លោងទ្វារទី២ នៃទិសពាយ័ព្យ

រូបថតទី៦ ខែមីនា ឆ្នាំ២០១៣



វត្តនគ្រោធវ៉ែន ហៅគល់ទី៧ នៅតែរក្សាប្រពៃណីយឱ្យមានអាស្រម  
សម្រាប់អ្នកដែលមានសទ្ធាជ្រះថ្លាចំពោះព្រះពុទ្ធសាសនា អាចកសាងអាស្រម  
ដើម្បីប្រព្រឹត្តិបដិបត្តធម៌ សមាធិកម្មដ្ឋាន តាមលទ្ធភាព អាចសង់ពីឈើប្រក់ស័ង្កសី  
ឬអំពីឥដ្ឋ និងស៊ីម៉ង់ត៍ ប្រក់ស៊ីហ្វីប្រ ស័ង្កសី ក្បឿង ជាឯកជន និងជាល្បែងរួម

រូបថតទី៦ ខែមីនា ឆ្នាំ២០១៣



កុដិ កសាងនៅឆ្នាំ១៩៩៧ សាងសង់អំពីឈើប្រក់ស័ង្កសី ជាល្វែង លើសសររបកុងនៅលើបឹង  
កុដិនេះមានគម្រោងអភិវឌ្ឍថ្មី តែដោយសារកុងបឹងសម្បូណ៍ទៅដោយយុទ្ធភ័ណ្ឌមិនទាន់ដូចច្រើន  
ព្រះគ្រូចៅអធិការព្រះមេត្តាបាណា ទឹម សៀត មានព្រះបេណិកាថា  
ចាំអញ្ជើញអ្នកជំនាញឱ្យមកសិក្សាសិនទើបអភិវឌ្ឍជាក្រោយ





សាលារៀន សតិប្បដ្ឋានវិបស្សនា



សាលារៀន បរិយត្តធម៌



ទីចាត់ការសាលា



ការិយាល័យប្រជុំសង្ឃ



រូបខាងលើជារោងបាយ (ចម្រៀនដាំបាយ)បច្ចុប្បន្ន កសាងនៅឆ្នាំ១៩៩៧ និង  
 ចម្រៀនបាយដែលទើបសាងសង់ហើយឆ្នាំ២០១៣  
 ឧបាសក រស់ ឈុន ឧបាសិកា អាំ ហ៊ុំ ព្រមទាំងបុត្រ  
 និងឯកឧត្តម លោក ប៊ូរ៉ា អគ្គនាយកក្រុមហ៊ុន លោក ប៊ូរ៉ាបណ្ឌិតសេដ្ឋី  
 អាហារូបត្ថម្ភ និងលោកស្រី ហ្សូរ គឹមណែលោកប៊ូរ៉ា  
 ព្រមទាំងឧសិកា លោក ប៊ូរ៉ា





មាគ៌ានៃសេចក្តីស្ងប់ស្ងាត់ចំពោះមនុស្សលោក

រូបថតលើទូរស័ព្ទ ថ្ងៃទី១៦ ខែមីនា ឆ្នាំ២០១៣



រូបថតទី៦ ថ្ងៃមីនា ឆ្នាំ២០១៣



រូបថតទី៤ ថ្ងៃមេសា ឆ្នាំ២០០៤

ព្រះរតនៈចេតីយ៍ កសាងនិងសម្ពោធឱ្យប្រើប្រាស់នៅព.ស២៥៤៨ គ.ស.២០០៤  
 រូបទី២អ្នកឧកញ៉ាមហាឧបាសិកាធម្មបណ្ឌិត ញឹក ប៊ុនថា  
 ដង្ហែព្រះសារីរិកធាតុពីប្រទេសឥណ្ឌាប្រគេន ព្រះគ្រូធម្មាចារ្យមេត្តាបាណា ទីម សៀត  
 ដើម្បីតម្កល់ក្នុងព្រះរតនៈចេតីយ៍នាពេលសម្ពោធថ្ងៃទី៤ ថ្ងៃមេសា ឆ្នាំ២០០៤។  
 នៅក្នុងបរិវេណវត្តនិគ្រោធរ័ន ហៅគល់ទី១ មានតែព្រះរតនៈចេតីយ៍មួយប៉ុណ្ណោះ  
 ពុំអនុញ្ញាតឱ្យមានចេតីយ៍ពុទ្ធបរិស័ទ កសាងនៅក្នុងបរិវេណទេ។

ទីសួរសាននៃមនុស្ស ព្រះគ្រូធម្មាចារ្យមេត្តាបាណា ទីម សៀត នឹងរៀបចំឱ្យនៅបរិវេណ  
 ផ្សេងទៀតដែលអាចនឹងប្រើប្រាស់បរិវេណប្រមាណជាពីរ-បីហិកតានៅក្បែរវត្ត  
 ផ្តល់ជូនពុទ្ធបរិស័ទទំហំប៉ុនៗគ្នា កសាងម្នាក់ដូចៗគ្នា



ព្រះវិហារនាពេលព្រឹកព្រលឹម ថ្ងៃចាក់រសៀល និងជិតអស់ត្បិត ព្រះវិហារនេះ  
 កសាងឡើងក្នុងព.ស២៥៥៧ គ.ស២០១៣ ជាព្រះវិហារតែមួយគត់ក្នុងព្រះរាជាណាចក្រ  
 ដែលពុំមានរូបគំនូរពុទ្ធប្រវត្តិនៅតាមជញ្ជាំង ហើយជំនួសដោយរូបសំណាកព្រះពុទ្ធអង្គជុស  
 ចំនួន៦០៤ ព្រះអង្គនៅតាមជញ្ជាំង និងប្រអប់កញ្ចក់សម្រាប់តម្កល់កោដ្ឋពុទ្ធបរិស័ទនៅជាន់ផ្ទាល់ដី  
 ចំនួន២០០០ប្រអប់ កសាងឡើងដោយឧបាសក តាំង សុផលធម៌ ឧបាសិកា លី ឡែហៀង  
 ព្រមទាំងក្រុមគ្រួសារ និងពុទ្ធបរិស័ទចំណុះជើងវត្ត

រូបថតថ្ងៃទី៦ ខែមីនា ឆ្នាំ២០១៣





ឧបាសក តាំង សុផលឃឹម និងឧបាសិកា លី ឡែហៀង  
ព្រមទាំងក្រុមគ្រួសារ



ឧបាសក តាំង សុផលឃឹម  
និងឧបាសិកា លី ឡែហៀង

ឧបាសក តាំង សុផលឃឹម ឧបាសិកា លី ឡែហៀង ព្រមទាំងក្រុមគ្រួសារ តែងតែ  
ចូលរួមយ៉ាងសកម្មក្នុងការអភិវឌ្ឍសមិទ្ធផលនានាក្នុងវត្ត ក្រុមគ្រួសារឧបាសក ឧបាសិកា  
បានបរិច្ចាគធនធានផ្ទាល់ខ្លួនកសាងព្រះវិហារមួយ ដងទទឹង២ ជាមួយពុទ្ធបរិស័ទចំណុះជើងវត្ត  
លម្អដោយស្តុកច្បារយ៉ាងប្រណិតជាសម្បត្តិសាធារណៈរបស់វត្ត



ស្រះទឹក ផ្ទះធម៌ និងគន្ធកុដិ លោកខ្សោ៉ា សេង ឆាយអួរ និងឧបាសិកា កាំង ហ្គិបណៃ  
 កូនប្រុស កូនស្រី និងចៅៗ ព្រមទាំងមិត្តិព្រះធម៌  
 កសាងជូនលោកគ្រូអគ្គបណ្ឌិត ប៊ុត សាវង្ស

រូបថតទី៦ ខែមីនា ឆ្នាំ២០១៣





ឧបាសិកា កាំង ហ្គីចណែ



លោកឧកញ៉ា សេង ឆាយអួរ

លោកឧកញ៉ា សេង ឆាយអួរ និងឧបាសិកា កាំង ហ្គីចណែ ព្រមទាំងក្រុមគ្រួសារ  
 តែងតែរួមចំណែកអភិវឌ្ឍន៍សមិទ្ធផលនានាក្នុងវគ្គស្ទើរគ្រប់វិស័យ លោកឧកញ៉ា និងឧបាសិកា  
 កូនប្រុសស្រី និងចៅៗ ព្រមទាំងមិត្តព្រះធម៌ បានបរិច្ចាគដីទំហំ១១.៥០០ការេ កសាងផ្ទះធម៌  
 និងគន្ធកុដិ ស្រះទឹក សួនច្បារ ជូនដល់លោកគ្រូអគ្គបណ្ឌិត ប៊ុត សាវង្ស នៅឆ្នាំ២០១២។  
 ផ្ទះធម៌ និងគន្ធកុដិនេះ ក្រុមគ្រួសារ ឧបាសិកា កាំង ហ្គីចណែ និងលោកគ្រូអគ្គបណ្ឌិត  
 ប៊ុត សាវង្ស បានឯកភាពគ្នាបរិច្ចាគបរិវេណទាំងមូលជាសម្បត្តិសាធារណៈ  
 ដោយអភិវឌ្ឍផ្ទះធម៌នេះជាសារមន្ទីរព្រះពុទ្ធសាសនា នាពេលអនាគត



ផ្លូវបេតុងជ្រុងពាយ័ព្យនៃវត្ត ចៀងខាងជើង

ឧបាសិកា គង់ ម៉ែ ព្រមទាំងបុត្រ



ឧបាសិកា គង់ ម៉ែ

ឧបាសិកា គង់ ម៉ែ ព្រមទាំងបុត្រ នឹងចៅ។ កសាងទៅជាផ្លូវគ្រួសក្រហម  
នៅព.ស.២៥៤៧ គ.ស២០០៣ ផ្លូវនេះត្រូវបានកសាងទៅជាផ្លូវក្រាលបេតុងវិញ







កុដិថ្មីរបស់ព្រះគ្រូចៅអធិការព្រះមេត្តាបាលោ  
ទឹម សៀត ដែលបែងចែកជាផ្នែកការិយាល័យ  
និងកន្លែងគង់នៅ

អតីតកុដិឈើប្រក់ភ្លៀងស្រុកការលេញរបស់  
ព្រះគ្រូធម្មាចារ្យមេត្តាបាលោ ទឹម សៀត  
ទំហំប្រមាណតែ ២.៥ x ៣ ម៉ែត្រប៉ុណ្ណោះ។  
បច្ចុប្បន្នកុដិនេះនៅរក្សាទ្រង់ទ្រាយដើម  
ទាំងស្រុងដោយគ្រាន់តែប្តូរទីតាំងថ្មី

រូបថតទី១៤ ថ្ងៃមីនា ឆ្នាំ២០១៣





ប្រកបដោយ  
ការិយាល័យ និងកុដិព្រះគ្រូបោរអធិការ



ក្រៅពីការកសាងឡើងវិញនូវសមិទ្ធផលនានាដូចជា កុដិ សាលា  
ស្រះទឹក ផ្លូវ...។ល។ វត្តនិព្វតាធីន លោកលំអ្នក បានរចនា  
ឡើងវិញនូវស្ថានភាពរយៈពេលវែងស្រស់បំព្រងរក្សាបាននូវបរិស្ថានបៃតង  
គ្រប់រូបវិសាល តើនៅពេលដើមឈើទាំងឡាយលូតលាស់ធំធាត់  
ឡើង បរិស្ថាននៅទីនេះមនោរម្យប៉ុណ្ណា?





ព្រះគ្រូធម្មាចារ្យមេត្តាបាលោ ទីម សៀត  
បដិបត្តិសម្មាធិកម្មដ្ឋាន  
នៅអាស្រមនិក្ខេបនៃ ហៅគល់ទី៧ ឆ្នាំ១៩៩៤



ព្រះគ្រូធម្មាចារ្យមេត្តាបាណេ ទឹម សៀត បដិបត្តិសម្មាធិកម្មដ្ឋាន នៅប្រទេសស្វីស  
ក្នុងការនិមន្តសំដែងព្រះធម៌ ផ្សព្វផ្សាយព្រះពុទ្ធសាសនា ដល់កូនខ្មែរនៅទីនោះ  
កាលពីថ្ងៃទី៧ ខែឧសភា ដល់ថ្ងៃទី១០ ខែសីហា ឆ្នាំ២០០៣



ព្រះគ្រូធម្មាចារ្យមេត្តាបាលោ ទឹម សៀត  
 និងគណៈធម្មយាត្រាខ្មែរចំនួន៤០នាក់  
 ទៅនមស្សកាពុទ្ធស្ថានក្នុងប្រទេសស្រីលង្កា  
 កាលពីថ្ងៃទី១៤ ខែធ្នូ ដល់ថ្ងៃទី២៦ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០០៣







ព្រះគ្រូធម្មាចារ្យមេត្តាបាណេ ទីម សៀត  
 ក្នុងពិធីទទួលសញ្ញាបត្រ បរិញ្ញាបត្រ “ទស្សនៈវិជ្ជា”  
 នៅសាកលវិទ្យាល័យ Pali and Buddhist Of Sri Lanka University  
 ប្រទេសស្រីលង្កាឆ្នាំ២០១១





លោកអគ្គបណ្ឌិត ប៊ុត សារង្ស

“ស្វែងរកលាភពីការងារ ប្រសើរជាងនាំគ្នាបង់ស្រង់សុំសិរី”

# រចនាសម្ព័ន្ធរៀបចំគ្រប់គ្រង

## ព្រះសង្ឃ



ព្រះធម្មាចារ្យមេត្តាបាលោ ទឹម សៀត  
ព្រះគ្រូបៅអធិការ



ព្រះសុវណ្ណជោតោ ភួង សុវណ្ណ  
គ្រូសូត្រស្ដាំ



ព្រះវិញ្ញណោ វង់ តុន  
លេខា



ព្រះអគ្គវង្សា ចាយ កន  
គ្រូសូត្រឆ្វេង



ព្រះវិជ្ជបញ្ញោ គូ សុភាព  
វិន័យធរ

## គណៈកម្មការវប្បធម៌



លោកឧ.ស យ៉ែម ប៊ុន  
ប្រធាន



លោកឧ.ស ឈៀ គុន  
អនុប្រធានទី១



លោកឧ.ស ច្រាក់ សំណាង  
សមាជិក



លោកឧ.ស ទីម ស៊ីត  
គណនេយ្យ



លោកឧ.ស ជា គុន  
សមាជិក



លោកឧ.ស ប៊ុត សម្បត្តិ  
ហិរញ្ញវត្ថុ



លោកឧ.ស ជា ថុល  
សមាជិក

## អាចារ្យពរូប



ប្រធាន  
លោកខុ.ស ថេងប៊ុន ធឿន



អនុប្រធានទី១  
លោកខុ.ស ផេង ហុង



អនុប្រធានទី២  
លោកខុ.ស ហ៊ុល ជនវិចិត្រា





ព្រះគ្រូធម្មាចារ្យមេត្តាបាណា : ទឹម សៀត  
ថ្ងៃ ខែ ឆ្នាំកំណើត : ថ្ងៃទី០៣ ខែតុលា ឆ្នាំ១៩៧៤  
ទីកន្លែងកំណើត : ក្រុងបាត់តំបង  
ឪពុកឈ្មោះ : លោក ខឹម ទឹម  
ម្តាយឈ្មោះ : លោកស្រី ម៉ៅ ប៉ុក ភូមិស្វាយស ឃុំតាប៉ុន  
ស្រុកសង្កែ ក្រុងបាត់តំបង។

ព្រះគ្រូធម្មាចារ្យមេត្តាបាណា ទឹម សៀត ជាកូនទី៧ ក្នុងចំណោមបងប្អូន  
៩នាក់ ស្រី១នាក់ ប្រុស៨នាក់។ ទាំងលោកឪពុក និងអ្នកម្តាយ ជាអ្នកមានស្រុក  
កំណើត នៅក្រុងបាត់តំបង។

ព្រះគ្រូធម្មាចារ្យមេត្តាបាណា ទឹម សៀត បានសិក្សាចំណេះទូទៅ សាលាមធ្យម  
កិស្សាករ៣២ វត្តតាប៉ុន “ថ្នាក់ទី១២” ឆ្នាំ១៩៩០ ដល់ឆ្នាំ១៩៩០ និងបញ្ចប់បរិញ្ញាបត្រ  
“ទស្សនៈវិជ្ជា” នៅសាកលវិទ្យាល័យ Buddhist and Pali University Of Sri Lanka  
ប្រទេសស្រីលង្កាឆ្នាំ២០១១។

ទស្សនកិច្ចសិក្សាខ្លីៗ ប្រទេស ភូមា ស្រីលង្កា ឥណ្ឌា “អាស៊ី” ស៊ីស បារាំង  
“អឺរ៉ុប”។

**ពិធីបុណ្យបញ្ចុះខណ្ឌសីមា  
វត្តនិគ្រោធន៍ ហៅគល់ទទឹង**

ខ្ញុំព្រះករុណាអាគ្នាភាព យើងខ្ញុំជាព្រះសង្ឃ គណៈកម្មការអាចារ្យ វត្ត  
និគ្រោធន៍ ហៅគល់ទទឹង ស្ថិតនៅភូមិកោះក្របី សង្កាត់ព្រែកថ្មី ខណ្ឌមានជ័យ  
រាជធានីភ្នំពេញ បានចាត់ចែងកសាងនូវព្រះវិហារមួយ ដែលមានទំហំគិតត្រឹម  
តួជព្វរាំងបណ្តោយប្រវែង២៩ម៉ែត្រ និងទទឹង១៥ម៉ែត្រ រួចរាល់ជាស្ថាពរ ក្រោម

ការផ្ដួចផ្ដើមជាចម្បងដោយឧបាសក តាំង សុផល្លម និងឧបាសិកា លី ឡែហៀង ព្រមទាំងបុត្រា បុត្រី រួមជាមួយពុទ្ធបរិស័ទចំណុះជើងវត្ត នៅរាជធានីភ្នំពេញ និងតាមបណ្តាខេត្តនានា គ្រប់មជ្ឈដ្ឋានទាំងក្នុង និងក្រៅប្រទេស អស់ទឹកប្រាក់ សរុបចំនួនជាង៨៤ម៉ឺនដុល្លារ ស.រ.អា រួមទាំងព្រះពុទ្ធរូបអង្គដ៏ធំផង។

ឥឡូវនេះ ខ្ញុំព្រះករុណាអាត្មាកាព យើងខ្ញុំទាំងអស់គ្នា មានសេចក្តីសោមនស្សរីករាយ សូមប្រគេន និងជម្រាបជូនដំណឹងដល់ព្រះករុណាគ្រប់ព្រះអង្គ សម្តេច ទ្រង់ ឯកឧត្តម អ្នកឧកញ៉ា លោកជំទាវ លោក លោកស្រី ព្រមទាំង សប្បុរសជនក្នុង និងក្រៅប្រទេសសូមទ្រង់មេត្តា សូមទានជ្រាប:

ព្រះសង្ឃ គណៈកម្មការអាចារ្យវត្ត ពុទ្ធបរិស័ទទាំងអស់បានឯកច្ឆន្ទគ្នា ប្រារព្ធធ្វើពិធីបុណ្យបញ្ចុះខណ្ឌសីមា និងសម្ពោធផ្លូវសមិទ្ធផលនានា ក្នុងវត្ត និត្រោធវ័ន ហៅគល់ទីទី១។ ពិធីបុណ្យនេះមានរយៈពេលបីយប់បួនថ្ងៃ។ ចាប់ ផ្ដើមពីថ្ងៃសៅរ៍៩រោច ខែចេត្រ ឆ្នាំម្សាញ់ បច្ចុស័ក ព.ស ២៥៥៧ ត្រូវនឹង ថ្ងៃសៅរ៍ ទី៤ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០១៣ រហូតដល់ថ្ងៃអង្គារ ១២រោច ត្រូវនឹងថ្ងៃទី៧ ខែឆ្នាំដដែល។ ក្រោមអធិបតីភាពដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់ឯកឧត្តម ឧត្តមសេនីយ៍ទោបណ្ឌិត **ហ៊ុន ម៉ាណែត** មេបញ្ជាការរងកងទ័ពជើងគោក និងជានាយករងសេនាធិការ ចំរុះនៃកងយុទ្ធពលខេមរភូមិន្ទ និងលោកជំទាវ។

ជាអានិសង្ស៍ដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់។ ព្រះវិហារ ជាសមិទ្ធផលដ៏សំខាន់បង្អស់ជាងគេបំផុត ដែលជាមជ្ឈមណ្ឌលនៃវត្តទាំងមូល ជាឧបោសថាគាររបស់ព្រះសង្ឃ និងជាកន្លែងកម្កល់ព្រះពុទ្ធរូបអង្គដ៏ធំជាងគេ ព្រមទាំងជាកន្លែងសម្រាប់ព្រះសង្ឃប្រជុំធ្វើសង្ឃកម្មផ្សេងៗទៀតផង។ វិហារទានព្រះពុទ្ធទាំងឡាយទ្រង់សរសើរថា ជាទានមានអានិសង្ស៍ច្រើនអនេកប្បការ រហូតដល់បានបន្ទុះនូវព្រះនិព្វាន (អគ្គពុទ្ធហិ វណ្ណិតំ)។

អាស្រ័យហេតុនេះហើយ យើងខ្ញុំទាំងអស់គ្នាមានសេចក្តីសេមនស្សរីករាយ សូមនិមន្ត យាង និងគោរពអញ្ជើញ ព្រះបេរោជន៍គ្រប់ព្រះអង្គ សម្តេច ទ្រង់ឯកឧត្តម អ្នកឧកញ៉ា លោកជំទាវ លោក លោកស្រី អ្នកនាងកញ្ញា និងប្រជាពុទ្ធបរិស័ទគ្រប់មជ្ឈដ្ឋាន ព្រះមេត្តា និងមេត្តាចូលរួមអនុមោទនាក្នុងពិធីបុណ្យនេះឱ្យបានច្រើនកុះករ តាមកម្លាំងសទ្ធាជ្រះថ្លារៀងៗខ្លួន កុំបីអាក់ខានឡើយ។

**កម្មវិធីបុណ្យ**

**ថ្ងៃទី១**

ថ្ងៃសៅរ៍ ៩រោច ខែចេត្រ ឆ្នាំម្សាញ់ បញ្ចស័ក ព.ស.២៥៥៧ ត្រូវនឹង ថ្ងៃទី៤ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០១៣



វេលាព្រឹក:

~ម៉ោង ៨:០០នាទី ស្រាក់ដុំនិមិត្តសីមា

~ម៉ោង ១០:០០នាទី និមន្តព្រះសង្ឃ គោចរបិណ្ឌបាត

វេលាសៀល:

~ម៉ោង២:០០ ជួបជុំពុទ្ធបរិស័ទ ដង្ហែដុំនិមិត្តសីមាប្រទក្សិណជុំវិញព្រះ  
វិហារ ហើយតម្កល់ទុកក្នុងព្រះវិហារ

~ម៉ោង៣:០០នាទី នមស្ការព្រះរតនត្រ័យ សមាទានសីល និងនិមន្ត  
ព្រះសង្ឃចម្រើនព្រះបរិត ក្រោមអធិបតីភាពសម្តេចអគ្គមហាសង្ឃរាជា  
ធិបតី ទេព វង្ស សម្តេចអគ្គមហាសង្ឃរាជ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា។  
សម្តេចព្រះវររតន ណាយ ប្រឹក សម្តេចសង្ឃនាយករងទី៣ នៃព្រះរាជាណា  
ចក្រកម្ពុជា។ សម្តេចព្រះឧត្តមបញ្ញា ដូង ផង់ សមាជិកថេរសភាសង្ឃ។  
សម្តេចឧត្តមវង្សា មូង វា អគ្គលេខាធិការដ្ឋានថេរសភាសង្ឃ។ សម្តេច  
ឧត្តមចរិយា ឈឹម ប៊ុនឈា សមាជិកសភាសង្ឃ។ សម្តេចឧត្តមមុនី  
យឿន យ៉ាត សមាជិកសភាសង្ឃ ព្រមទាំងព្រះរាជាគណៈនិងមន្ត្រីសង្ឃ  
ព្រះសង្ឃជាចម្រើនអង្គស្វាធាយ ព្រះបរិតចម្រើនរាសី ជូនគណៈអធិបតី  
និងម្ចាស់ដើមទាន ព្រមទាំងពុទ្ធបរិស័ទទាំងអស់។

~ម៉ោង៤:០០នាទី អាណាចក្រព្រះក្រាណាវង្ស យឹម សន ព្រះមេគណរាជ  
ធានីភ្នំពេញប្រទានព្រះធម៌ទេសនា

~ម៉ោង៥:៣០នាទី ជួបជុំពុទ្ធបរិស័ទគោរពរាជសាសនា បន្ទាប់មកគោរព  
អញ្ជើញលោកគ្រូអគ្គបណ្ឌិត ប៊ុត សារវង្ស សម្តែងព្រះធម៌ទេសនា

~ម៉ោង៧:០០នាទី កម្មវិធីដង្ហែប្រទីប និងគ្រឿងសក្ការៈបូជាចំពោះព្រះ  
រតនត្រ័យ បន្ទាប់មកនិមន្តធម្មកថិក ៥អង្គសម្តែងព្រះធម៌ទេសនាបុប្ផា  
វិសដ្ឋនា។

~ម៉ោង១០:០០នាទី កម្មវិធីសម្តែងរឿង ជាតក ដោយក្រុមយុវនិស្សិតមក  
ពីសាកលវិទ្យាល័យបញ្ញាសាស្ត្រ តាមសមគួរដល់វេលា។

## ថ្ងៃទី២

ថ្ងៃអាទិត្យ ១០រោច ត្រូវនឹងថ្ងៃទី៥ ខែឆ្នាំដដែល

## វេលាព្រឹក

~ម៉ោង៦:០០នាទី ប្រគេនយាត្រដល់ព្រះសង្ឃ

~ម៉ោង៨:០០នាទី ជួបជុំពុទ្ធបរិស័ទ នមស្ការព្រះរតនត្រ័យ សមាទានសីល  
បន្ទាប់មកគោរពអញ្ជើញ លោកគ្រូធម្មចារ្យ កែវ វិមុត្ត សម្តែងព្រះធម៌  
ទេសនា។

~ម៉ោង១០:០០នាទី និមន្តព្រះសង្ឃគោចរវិណ្ឌបាត្រ។

### វេលាសៀល

~ម៉ោង២:០០នាទី ជួបជុំពុទ្ធបរិស័ទ នមស្ការព្រះរតនត្រ័យ សមាទានសីល  
និមន្តព្រះសង្ឃស្វាធារាយ ព្រះធម្មចក្កប្បវត្តនសូត្រ និងគោរពអញ្ជើញ  
លោកគ្រូអគ្គបណ្ឌិត ប៊ុត សាវង្ស សម្តែងព្រះធម៌ទេសនា បន្ទាប់មកប្រារព្ធ  
ពិធីពុទ្ធាភិសេកព្រះពុទ្ធរូបអង្គដ៏ធំនៅក្នុងព្រះវិហារ។

~ម៉ោង៦:០០នាទី កម្មវិធីដង្ហែប្រទីប និងគ្រឿងសក្ការៈបូជាចំពោះព្រះ  
រតនត្រ័យ

~ម៉ោង៨:០០នាទី និមន្តព្រះធម្មកបិកពាអង្គ សម្តែងព្រះធម៌ទេសនា

~ម៉ោង១០:០០នាទី កម្មវិធីសម្តែងរឿងពុទ្ធប្រវត្តិ ដោយក្រុមយុវនិស្សិតមក  
ពីសាកលវិទ្យាល័យបញ្ញាសាស្ត្រ។

### ថ្ងៃទី៣

ថ្ងៃចន្ទ ១១រោច ត្រូវនឹងថ្ងៃទី៦ ខែឆ្នាំដដែល

### វេលាព្រឹក

~ម៉ោង៦:០០នាទី ប្រគេនយាគូដល់ព្រះសង្ឃ

~ម៉ោង៨:០០នាទី ជួបជុំពុទ្ធបរិស័ទ នមស្ការព្រះរតនត្រ័យ សមាទានសីល  
បន្ទាប់មកនិមន្តព្រះធម្មចក្កប្បវត្តនសូត្រ សម្តែងព្រះធម៌ទេសនា

## វេលាសៀល

~ម៉ោង៣:០០នាទី ជួបជុំពុទ្ធបរិស័ទ នមស្ការព្រះរតនត្រ័យ សមាទានសីល  
និមន្តព្រះសង្ឃស្វាធារាយ មហាសតិបូជ្ជាន បន្ទាប់មកបើកកម្មវិធីសា  
កថាព្រះវិន័យ ស្តីពីសីមាកម្ម

~ម៉ោង៦:០០នាទី កម្មវិធីដង្ហែប្រទីប និងគ្រឿងសក្ការៈបូជាចំពោះព្រះ  
រតនត្រ័យ

~ម៉ោង៨:៣០នាទី និមន្តព្រះសង្ឃធ្វើពិធីបញ្ជាន់តាវ៉ាងបញ្ចុះខណ្ឌសីមា

## ថ្ងៃទី៨

ថ្ងៃអង្គារ ១២រោច ត្រូវនឹងថ្ងៃទី ៧ ខែធ្នូឆ្នាំដែល

## វេលាព្រឹក

~ម៉ោង៦:៣០នាទី ប្រគេនយាគូដល់ព្រះសង្ឃ

~ម៉ោង៧:៣០នាទី សម្តេចព្រះពោធិ៍វាំង អំ លីមហោង សម្តេចសង្ឃនាយក  
រងទី១ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា។ ព្រះមហាអរិយវង្ស សេរី ចន្ទបុល្ល។  
ព្រះញាណវង្ស ឃឹម សន ព្រះមេគណរាជធានីភ្នំពេញ និងព្រះរាជាគណៈ  
មន្ត្រីសង្ឃយាងនិមន្តដល់។

~ម៉ោង៧:៤០នាទី ឯកឧត្តមបណ្ឌិត **ហ៊ុន ម៉ាណែត** គណៈអធិបតី ព្រម  
ទាំងប្រតិភូអមដំណើរ មន្ត្រីរាជការអញ្ជើញដល់បើកកម្មវិធី និងធ្វើពិធី

សំណេះសំណាល សម្តោចសមិទ្ធផលនានាក្នុងវត្ត បន្ទាប់មកនិមន្តព្រះ  
សង្ឃចំនួន៥០០អង្គ គោចរវិញ្ញាបាត្រ និងសូត្រសត្តបករណ៍ដាច្ចងជា  
កិច្ចបញ្ចប់កម្មវិធីបុណ្យ។

សូមអរព្រះគុណ និងអរគុណ!

### **អ្នកផ្ដើមបុណ្យ**

~ព្រះសង្ឃគណៈកម្មការវត្ត

~ឧបាសក តាំង សុងឈឹម ឧបាសិកា លី ឡែហៀង ព្រមទាំងបុត្រា បុត្រី  
និងចៅ។

~ពុទ្ធបរិស័ទទាំងអស់



## បោះពុម្ពផ្សាយដោយ

ពុទ្ធមណ្ឌលមហាសតិប្បដ្ឋាន វត្តនិគ្រោធវ័ន ហៅគល់ទី១

បោះពុម្ពលើកទី១ ចំនួន.....ច្បាប់

រោងពុម្ព ឧត្តមភាព រាជធានីភ្នំពេញ

## ឧបត្ថម្ភការបោះពុម្ព

- ១~ ឧបាសិកា កាំង ហ្គីចណែ ព្រមទាំងក្រុមគ្រួសារ.....១០០ច្បាប់
- ២~ ឧបាសក តាំង សុផល្លឹម និងឧបាសិកា លី ឡែហៀង .....១២០ច្បាប់
- ៣~ ឧបាសិកា គង់ ម៉ែ ព្រមទាំងបុត្រ.....៥០ច្បាប់

សៀវភៅ ប្រវត្តិនិក្ខេបនៃ ហៅគល់ទីនេះ  
ផលិតឡើងក្នុងព.ស.២៥៥៧ គ.ស.២០១៣

ក្នុងពិធីបញ្ចុះខណ្ឌសីមាព្រះវិហារថ្មី  
ក្រោមអធិបតីភាពដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់  
ឯកឧត្តម ឧត្តមសេនីយ៍ទោបណ្ឌិត **ហ៊ុន ម៉ាណែត**  
មេបញ្ជាការរងកងទ័ពជើងគោក និងជា  
នាយករងសេនាធិការចំរុះនៃកងយុទ្ធពលខេមរភូមិន្ទ

នៅថ្ងៃ១២រោច ខែចេត្រ ពុទ្ធសករាជ២៥៥៧  
ត្រូវនឹងថ្ងៃអង្គារ ទី៧ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០១៣

ISBN - 13: 978-99950-523-0-

